

Lunds tingsrätt

Box 75, 221 00 LUND 046-16 04 00

ANSÖKAN OM STÄMNING

Kärande: Bertil Burström, 370102-8510 (*nedan kallad:* Burström)
Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 Munka-Ljungby tel 0431- 43 32 80
Rättsinnehavare för Klemeco Nord AB (*nedan kallad:* Klemeco).

Svarande: Sven Jernryd med Advokatfirman Sven Jernryd AB (556165-1471)
(*nedan kallad:* Jernryd) Box 1163, 221 05 LUND tel 046- 211 75 40

Saken: Fastställelse av ansvar för vårdslös och försumlig rådgivning
i skadeståndsärendet mot annan advokat.

Undertecknad får härmed under anförande av nedanstående yrkanden, grunder (sid 2-6) och bevis (sid 6-18) jämte bakgrundsbeskrivning (sid 18-36) ansöka om att tingsrätten utfärdar stämning på svaranden.

YRKANDE

Att rätten fastställer

att Jernryd var försumlig genom uppsåt eller genom vårdslöshet i sin rättsutredning och rådgivning till Klemeco angående advokaten Lena Ströms (*Ström*) handläggning av Klemecos skadeståndstalan mot Jernmanufaktur AB Raco (*Jernmanufaktur*) för avtalsbrott;

att Jernryd var försumlig genom uppsåt alternativt vårdslöshet i sin rådgivning och utförandet av uppdraget från Klemeco att i Ängelholms tingsrätt utverka skadestånd från Ström;

att Jernryd ådragit sig skadeansvar mot Klemeco genom undertryckande av relevanta omständigheter såsom Ströms brott mot uppdragsavtalet och hennes systematiska desinformation till Klemeco angående uppdragets utförande contra dess faktiska fullföljd.

Härutöver yrkas ersättning för rättegångskostnader i målet med belopp som anges senare.

GRUNDER

Jernryd är **advokat** med särskilt ansvar och specifika skyldigheter enligt lag och regler. Klemeco (/Burström) hade rätt att av Jernryd förvänta sig obetingad lojalitet samt ärlig och uppriktig information om ärendets juridiska innehåll och faktiska möjligheter. Jernryd hade inte lov att i sin rådgivning till Klemeco och efterföljande rättsliga åtgärder ta någon hänsyn till sin kollega Lena Ström genom att undanhålla eller undertrycka någon relevant omständighet som kunde vara juridiskt fördelaktig för huvudmannen Klemeco.

Jernryd har till följd av uppsåtlig försummelse, alternativt genom vårdslöshet brutit mot gällande lag med anknutna advokatetiska regler och förorsakat sin huvudman ekonomisk skada i samband med skadeståndsvist mot annan advokat. Försumligheten består i att Jernryd i Ängelholms tingsrätt (mål T 341/93) medvetet undertryckte ansvarsgrundande omständigheter och relevanta bevis utvisande att huvudmannens motpart Ström obehörigen frångick avtalat uppdrag samt systematiskt och under lång tid felinformerade och vilseförde sin dåvarande klient Klemeco i viktiga avseenden under rättsprocessen mot Jernmanufaktur. Klemeco (/Burström) har skälig grund för att av Jernryd utkräva gottgörelse och ansvar för uppkommen skada.

En advokats ansvar och skyldigheter gentemot sin uppdragsgivare regleras i 8 kap 4 § Rättegångsbalken och däri införlivade "Vägledande regler om god advokatsed" utgivna av Sveriges Advokatsamfund, där §§ 1, 2, 18, 23, 41, 44 st 1, 45 st 2 i första hand är tillämpliga i denna stämningsansökan. 18 kap 1-4 §§ Handelsbalken, behandlar särskilt ansvar mot huvudman för syssemän och ombud.

Det åvilar följaktligen en **advokat** att redbart och nitiskt utföra det uppdrag som anförtrotts honom, att iaktta odelad trohet och lojalitet mot huvudmannen samt städse hålla denne korrekt informerad om uppdragets innehåll och tänkbara framgångsvägar. Lika obligatorisk är advokatens åberops- och upplysningskyldighet samt att på intet sätt medverka till att bevis och omständigheter undertrycks till men för huvudmannen.

Sven Jernryd och dennes advokatfirma stod i förhållande till Klemeco Nord AB och bolagets ställföreträdare Bertil Burström (enda ägare och anställd) i en förtroendeställning. Klemeco hade anledning sätta sin tillit till Jernryds råd angående juridiska frågor och erforderliga åtgärder mot Ström, vilket Klemeco/Burström saknade kunskap om. Burström såg Jernryd inte bara som sin juridiske rådgivare. Jernryd inträdde även som Klemecos ombud, vilket konfirmerades med en skriftlig fullmakt. Den villkorlösa lojalitets- och upplysningsplikten

måste Jernryd ha insett och meddelade ej heller avvikande mening därom. Jernryds råd och åtgärder var styrande för Klemecos handlande i sina skadeståndskrav mot Ström. Ifrågavarande råd och handläggning gavs inom Jernryds yrkesutövning. Råden och agerandet har dock visat sig stå i strid mot en advokats absoluta plikter, sund etik samt tro och heder. Jernryd utnyttjade Klemecos trångmål i kunskapsmässigt och ekonomiskt hänseende samt den beroendeställning Burström/Klemeco befann sig i genom att genomdriva ett handlings sätt som innebar fördelar för Jernryds advokatkollega Ström men samtidigt riskerade förmögenhetsskada för Klemeco. Klemeco skulle absolut icke ha handlat i enlighet med Jernryds råd om de rätta förhållandena redovisats för Klemeco/Burström. Ovanstående gäller i tillämpliga delar även advokaten Lena Ström, som är den advokat varifrån Klemecos skada har sitt ursprung.

Ett tiotal detaljredovisade dokument i denna stämningsansökan åberopas härmed som klara belägg för att Klemecos tidigare ombud Ström entydigt låtit informera sin huvudman om att samtliga tre avtalsbrott skulle anföras som grunder i Klemecos tvistemål mot Jernmanufaktur; se rättsfallet NJA 1992 s 403. Såväl dom som protokoll från Malmö tingsrätt utgör dock bevis för att Ström slutförde sitt processuppdrag på ett helt annorlunda sätt, dvs kraftigt reducerat, trots sin otvetydiga information om motsatsen och bevisligen i strid mot uppdragsavtalet samt advokatens reglerade åberopsplikt. Ström meddelade aldrig någon avvikande mening mot vad huvudmannen och motparten Jernmanufaktur bevisligen uppfattade i åberopsfrågan. Klemeco förlorade följdenligt sin tvist mot Jernmanufaktur.

En lojal och rättsbildad rådgivare skulle med största säkerhet ha noterat den i högsta grad anmärkningsvärda handläggningen från Ströms sida. Lika tveklöst skulle ett lojalt juridiskt ombud ha anfört de fullt bevisbara omständigheterna i en rättegång samt tagit vara på de fördelar som därvid kunde tillkomma huvudmannen. Jernryd förhöll sig inte endast passiv utan direkt negativ genom att undertrycka Klemecos frågor i sammanhanget.

Jernryd, som åtog sig uppdraget att rättsutreda Ströms handläggning och därefter utformade Klemecos stämningsansökan mot Ström, hade som **advokat** en ovillkorlig skyldighet att informera sin huvudman om samtliga relevanta omständigheter och samt anföra alla viktiga argument i domstolen, även om dessa utgjorde synnerligen besvärande juridisk materia för Jernryds kollega advokaten Ström. I stället undertryckte Jernryd de omständigheter som belastade Jernryds kollega allra mest, vilket bland annat fick till följd att bevisbördan i Ängelholms tingsrätt (Mål T 341/93; Dom 1996-02-23) angående tvistiga skadeorsaker från ursprungstvisten i Malmö tingsrätt (NJA 1992 s 403) inte till någon del kunde övervältras från käranden Klemeco till motparten Ström. Jernryds försummelser utgör med största

sannolikhet den avgörande förklaringen till att Klemeco ej fick domstolens bifall i sin skadeståndstalan mot Ström. Jernryd har ej utfört sitt uppdrag med tillbörlig aktsamhet och med tillvaratagande av Klemecos intressen fullt ut. Jernryd har ej heller uppfyllt sin upplysningsplikt.

I en rättsfråga huruvida bevis och rättsgrunder, som undandragits i ett tidigare avgjort tvistemål, hade kunnat leda till en annan utgång vid ett åberopande, har käranden helt naturligt en tung uppförsbacke. Domstolen måste komma fram till att anförda omständigheter med "erforderlig grad av sannolikhet" hade medfört en annan utgång i det avgjorda målet. Därför är bevisbördans placering av väsentlig betydelse i en sådan tvist. Denna stämningsansökan vilar på rättsuppfattningen att ett ombud, som kan överbevisas om att kontinuerligt ha vilselett sin huvudman angående uppdragets utförande och inte ens utfört vad som överenskommits, har en tvingande plikt att visa att dokumenterade brister och försummelser inte på ett menligt sätt har inverkat på uppdragets slutresultat. Stämningsansökan baseras även på den naturrättsliga insikten att en uppdragsgivare rimligen måste kompenseras om ombudet vilsefört och grovt felinformerat sin huvudman om sådant som var av betydelse för uppdragets välgång och därigenom effektivt beskurit huvudmannens möjligheter att i tid påverka ärendets korrekta genomförande.

Jernryd hade i Klemecos skadeståndsprocess mot Ström således en ovillkorlig skyldighet och alla tänkbara objektiva skäl att yrka på att Ström rimligen måste styrka att hennes försummelser i form av obehörigt brytande av uppdragsavtalet samt den konsekventa desinformationen till huvudmannen inte hade skadat Klemeco. Jernryd avstod medvetet att på något sätt anförda detta i sitt uppsåt att skydda Jernryds advokatkollega Ström.

Att det förelåg en reell grund att yrka skadestånd av Ström styrks av Högsta domstolens skrivning i såväl dom som förarbeten i rättsfallet NJA 1992 s 403. HD skriver att brottet mot avtalsklausulen 5.1 ("fem ett"), är av särskild betydelse för skadeståndstalan i anledning av ensamrättsavtalet (5.1 är den grund Ström frånföll). HD uttrycker i sitt föredragningstryck till och med förvåning över att brott mot denna klausul inte hade åberopats i Malmö tingsrätt! Om Jernryd varit lojal och skött sitt åliggande fullt ut hade Ström haft oerhört svårt att visa att Klemeco inte lidit skada till följd av att Ström inte lät domstolarna pröva grunden.

Jernryd har genom angivna försummelser och underlåtelser brutit mot advokatens tvingande plikter. Försummelserna har skett uppsåtligt eller av grov oaktsamhet. Jämlikt lag och praxis har Jernryd därför ådragit sig strikt ansvar gentemot sin dåvarande huvudman Klemeco, som i samband med Jernryds uppdrag åsamkades ytterligare stor ekonomisk

skada - sammantaget uppgående till mångmiljonbelopp. Jernryd tillgodogjorde sig ett arvode av ca ¼ miljon kronor. Det åvilar Jernryd att visa att konstaterade försummelse inte haft menlig inverkan eller varit till skada för Klemeco i det uppdrag Jernryd anförtroddes.

Jernryd har ådragit sig helt och fullt ansvarsgenombrott, därför att:

1. Jernryd var försumlig då han underlät att utföra sin rättsutredning med erforderlig omsorg genom att - till uppenbar förmån och beskydd för sin ifrågasatta kollega Ström - undertrycka tillgängliga bevis om att Ström konsekvent och fortlöpande i nära tre års tid desinformerat och vilselett Klemeco angående domstolarnas faktiska bedömningsunderlag samt att ett konkludent uppdragsavtal om ett komplett åberopande de facto hade träffats men ensidigt brutits av Ström över huvudet på Klemeco.
2. Jernryd var försumlig genom att han i Klemecos stämningsansökan mot Ström inte endast underlät att åberopa allvarlig desinformation utan även underlät åberopa den graverande omständigheten att Ström aldrig på något sätt dementerade den felaktiga uppfattning som såväl huvudmannen som motparten Jernmanufaktur bibringats och kvitterat, nämligen att skadeståndstalan skulle baseras på brott mot tre angivna avtalsklausuler, vilket tillika stod i överensstämmelse med Klemecos viljeförklaring och Ströms åtagande.
3. Jernryd var försumlig då han både i sin rådgivning och vid utförandet av sitt processuppdrag förhindrade sakens allsidiga belysning genom att i stämningsansökan mot Ström och i allt övrigt undertrycka relevanta fakta angående Ströms vilseförande av Klemeco, jämte Ströms avsteg från sitt uppdragsavtal med påföljd att fördelaktig rättsverkan omintetgjordes för Klemeco i Malmö tingsrätt.
4. Jernryd var försumlig och grovt illojal då han som ombud för Klemeco bestred fakta från sin egen rättsutredning till nackdel för huvudmannen även vid den tredje förberedande förhandlingen i Ängelholms tingsrätt genom att gå Ström tillmötes och vitsorda motpartens grundlösa påståenden i åberopsfrågan, vilket stod i strid mot Jernryds bättre vetande angående Ströms skriftliga information till Klemeco.
5. Jernryd var försumlig då han underlät råda sin huvudman att i Ängelholms tingsrätt anföra de för Ströms trovärdighet underminerande omständigheterna.
6. Jernryd försatte genom sin illojalitet huvudmannen i det prekära nödtvånget att skilja

Jernryd från uppdraget och fullfölja Klemecos talan i huvudförhandling utan juridiskt biträde, oaktat Jernryds insikt om huvudmannens bristande juridiska kompetens och svåra ekonomiska situation.

SKRIFTLIG BEVISNING

Kursiverad stil anger ordagranna citat ur åberopade skrifter. Det som nedan skrivits både i *kursiv och fetstil* är citat som är relevanta i sak. Många skrifter är officiella handlingar i tidigare mål även om de flesta, på grund av rättegångsombudens agerande, ej tillåtits utgöra rättegångsmaterial. Jernryd kan knappast annat än vitsorda skrifternas förekomst och dess innehåll. För enkelhets skull kommer fotokopior av bevisdokumenten att inges senare.

1. Till styrkande av att Klemecos juridiska rådgivare och ombud Sven Jernryd var försumlig genom att inte anföra eller påtala att väsentlig information till Klemeco från advokaten Lena Ström var vilseledande och felaktig i relevanta avseenden samt att Jernryd ej heller anmärkte på att Ström utan tillåtelse avvek från ett ingånget uppdragsavtal med Klemeco **åberopas:**

1:1

Jernryds följebrev till Klemeco av den 22 mars 1993 angående den då avslutade rättsutredningen.

Som framgår omnämner Jernryd i sin sammanfattning inte det ringaste om vilseledande information från Ströms sida eller något som helst avsteg från huvudmannens dokumenterade vilja. Och inte heller att processuppdragets uppläggning och innehåll faktiskt konkludent bekräftats skriftligen av Ström. **Skriftligt bevis nr 1:1**

1:2

Jernryds rättsutredning (23 sidor) av mars 1993, vilken ej nämner de besvärade omständigheter som på ett allvarligt sätt belastade Lena Ström enligt förevarande stämningsansökan. Citat ur sidan 23:

"I detta fall synes Klemeco ursprungligen ha åberopat att Jernmanufaktur uppsåtligen stoppat försäljningen av Klemit-produkter och därigenom brutit mot punkten 5.1 i avtalet. Eftersom denna grund frånfallits har den inte blivit prövad av domstolarna...."

Anm: Citatet ur Jernryds rättsutredning styrker att Jernryd funnit att aktivitetsplikten (avtalsvillkoret 5.1) verkligen har åberopats av Ström i skriftväxlingen. **Skriftligt bevis nr 1:2**

1:3

Stämningsansökan utformad av Jernryd för Klemeco till Ängelholms tingsrätt daterad den 7 juni 1993;

Under rubriken GRUNDER; Skadeståndsansvaret (sid 15m) skriver Jernryd:

*"Advokat Lena Ström har vidare förfarit vårdslöst genom att vid huvudförhandlingen i Malmö tingsrätt **frånfalla en tidigare åberopad grund för skadestånd** i stället för att låta tingsrätten pröva grunden (punkten 5.1 i avtal den 30 januari 1986 mellan Klemeco och Jernmanufaktur). Genom advokat Ströms vårdslöshet har Klemeco orsakats skada."*

Anm: Det framgår att Jernryd funnit att punkten 5.1 verkligen åberopats, men undertrycker det faktum att Klemeco hade vilseförts fortlöpande i detta avseende alltsedan uppdragets början. Påvisbara brott mot avtalsklausulen 5.1 åberopades alltså inte slutligt! **Skriftligt bevis nr 1:3**

1:4

Protokoll från första muntliga förberedelsen 1994-01-21 i Ängelholms tingsrätt.

Detta visar att Klemecos ombud Sven Jernryd tillmötesgick motparten Lena Ström (sid 1n och 2n), antagligen för att hovrättens bifall till Klemecos talan mot Jernmanufaktur var till Ströms fördel. Upplägget och inlagorna till **tingsrätten** utgör ju det enda utslagsgivande bedömningsunderlaget om målet går till högre instans. En "halvtids-ledning" är inte på minsta sätt utslagsgivande. **Skriftligt bevis nr 1:4**

1:5

Protokoll från den andra muntliga förberedelsen 1994-09-01 i Ängelholms tingsrätt.

Detta utvisar att ombudet Jernryd inte var odelat lojal då Jernryd utan rimlig anledning gick motparten Ström välvilligt till mötes i den av motparten väckta **preklusionsfrågan** (sid 2n-3ö). Följden blev en tidsödande kostnadsspillan utan att det förelåg juridiskt tvingande skäl.

Skriftligt bevis nr 1:5

1:6

Protokoll från Ängelholms tingsrätts tredje muntliga förberedelse 1995-04-27.

Detta utvisar att Klemecos ombud Jernryd på grovt felaktiga grunder gick motparten helt och hållet till mötes angående Lena Ströms påstående i åberopsfrågan (sid 1n):

"Parterna förklarar sig ense om att Lena Ström ej i något skede av processen åberopat punkten 5.1 i avtalet."

Anm: Trots Burströms envisa bestridande vid detta tillfälle tog tingsrätten fasta på Jernryds grundlösa vitsordande, vilket strider både mot Jernryds egen rättsutredning, stämningsansökan och allt bakomliggande bevismaterial. Jernryd vägrade trots Burströms uppmaning

korrigera den ståndpunkt han avgivit för Klemecos räkning.

Skriftligt bevis nr 1:6

2. Till styrkande av att huvudmannen Klemeco, för att försäkra sig om framgång och minimera risken för egen skada, framförde erinringar och anmaningar till Jernryd, samt att Jernryd likväl trotsade dessa och vidhöll sitt undertryckande av de omständigheter som var mest graverande för advokaten Ström, såsom konsekvent desinformation och brott mot processuppdraget, **åberopas:**

2:1

Klemecos "Synpunkter på protokoll från (första) förberedande förhandling vid Ängelholms tingsrätt", telefaxat den 14 februari 1994 från Bertil Burström till Sven Jernryd:

"4. Sid 3 st 1: Motpartens (Jernmanufaktur) uppfattning att 5.1 frånfölls först på fredagen i tingsrättens huvudförhandling (Malmö TR) kan ju fortfarande styrkas av Bengt Sjövall enligt vad Sven Jernryd refererade till Bertil Burström och Sonja Andersson efter ett telefonsamtal till honom i Moskva. Minnesbilden uppgavs vara helt klar på den punkten."

Anm: Jernryd har således personligen fått klart för sig vad som hände - direkt från Jernmanufaktur ombud Bengt Sjövalls mun. Varför Sjövall hade så klar minnesbild, torde förstås av att det inte är varje dag "det regnar manna från himlen" för ett svarandeombud mitt under en huvudförhandling.

Skriftligt bevis nr 2:1

2:2

PM från Bertil Burström, Klemeco, utskrivet och avsänt till Jernryd den 17/6 1994:

"4. Åvilar det inte Lena Ström att bevisa att övriga grunder inte hade kunnat ändra på utgången? Man skall ju komma ihåg att dessa rättsgrunder inte på något sätt är sökta utan har på ett eller annat sätt beskrivits och avhandlats i hennes inlagor!"

Anm: Citatet visar att Klemeco var mycket osäker på tillämplig juridik, men visar även att Jernryd var motsträvig (av kollegiala och illojala skäl?) och inte brydde sig om att på bästa sätt gå huvudmannen tillhanda och med överväldigande bevisning kräva adekvat förklaring av Lena Ström samt söka övervältra bevisbördan på Ström.

Skriftligt bevis nr 2:2

2:3

Brev från Bertil Burström, Klemeco till Sven Jernryd den 8 augusti 1994:

"...Jag är också nyfiken på vad Du vid det här laget kommit fram till om en eventuell bevisbörda på Lena Ström i enlighet med mina funderingar i mitt PM av den 17/6 -94,

punkt 3-4."

Anm: Detta är ett av flera exempel på att Klemecos strävan var att fokusera på bevisbördan med tanke på den försummade åberopsplikten och det faktum att Lena Ström hoppade av från sin flerfaldigt bekräftade utfästelse att åberopa **tre** grunder. **Skriftligt bevis nr 2:3**

2:4

Brev från Bertil Burström, Klemeco till Sven Jernryd den 5 maj 1995:

"... Jag vet att svaranden inte har med kärandens yrkande om mellandom att skaffa, lika lite som svaranden behöver tillfrågas om hur stämningens ansökan skall se ut. Detta borde inte behöva skrivas, men du påstod ju i vittnens närvaro att (Ströms advokat Lars) Laurin måste medverka i mellandomstemat!"... "**Jag godkänner inte ditt vitsordande att Ström INTE åberopade punkterna 5.1 och 9.3 i tingsrätten, därför att dessa åberopades (som du bland annat själv fått höra av (Jernmanufaktur's advokat Bengt) Sjövall) men FRÅNFÖLLS första huvudförhandlingsdagen.**" "Alla varningar från åklagare, andra rättsbildade och från vanligt folk med rättslig erfarenhet om att det är hart när omöjligt att få rätt mot advokat som inte vill ta sitt ansvar synes mig bekräftade. Man har sagt mig att det inte är lättare med advokathjälp mot en advokat, utan tvärtom. **Den uppfattning om dina otillåtna hänsynstaganden som jag och Sonja delgivit dig även inför förberedelsen 27 april står fast, då den baseras på egen erfarenhet i aktuellt mål.**"

Anm: Citatet visar tydligt att Klemeco/Burström **under lång tid** enträget hävdade sin rätt och att inte på felaktiga grunder gå motparten Ström till mötes. **Skriftligt bevis nr 2:4**

3. Till styrkande av att Jernryd (liksom envar rättsbildad person) måste ha funnit rikliga och konkreta belägg för att Lena Ström, vid en jämförelse med domen och rättegångsprotokollet från Malmö tingsrätt, gav Klemeco fullständigt vilseledande information angående processuppdragets uppläggning och genomförande **åberopas**:

3: 1

Hävningsförklaringen till Jernmanufaktur's ombud advokaten Mats Nilsson avfattad av Lena Ström 1986-09-19 (se sid 2):

"Om marknaden så uppseendeväckande har förändrats, vilket jag motsatsvis måste förstå att Du gör gällande, är **brottet mot upplysningsskyldigheten enligt avtalets punkt 5.1 synnerligen allvarligt. Skadestånd kommer om hävning sker i så fall också att utkrävas**".

Anm: Detta är en tydlig **konkludent bekräftelse på att Ström intagit samma ståndpunkt som Klemeco i sitt brevförslag** (se 4:1 nedan). Därefter bekräftar Ström denna inställning (**tre** avtalsbrott) konsekvent i alla efterföljande skrifter. Jernmanufaktur svaromål bekräftade denna upplysning (se nedan 3:6, 3:7, 3:8, 3:9, 3:10)). Jernryd måste alltså ha uppfattat att Klemeco vilsefördes om vad domstolen slutligen skulle få att bedöma. **Skriftligt bevis nr 3:1**

3:2

Ströms stämningsansökan till Malmö tingsrätt 1986-11-24/LS där Lena Ström noterar relevanta omständigheter i tvisten och explicit gör gällande att Jernmanufaktur brutit mot tre av avtalets punkter, nämligen 3.1, 5.1 samt 9.3 (sid 3, 4 och 5):

Någon särskild klausul anges inte under rubriken **"Rättslig grund"**.

Under efterföljande rubrik "Bakgrund" skriver Lena Ström: **"Av villkoren förtjänar punkterna 5.1 och 9.3 särskilt att noteras..." "Återförsäljaren ålades enligt punkten 5.1 i Avtalet att aktivt verka för avsättningen av produkterna samt inte minst att informera Klemeco om allt som var av betydelse för Klemeco-produkternas konkurrensvärdighet och konkurrenskraft på marknaden:"**

Sid 4n: **"Med hänsyn till att Jernmanufaktur AB endast köpt för ... - och inte hade informerat Klemeco om vad som föranledde den markanta nedgången, förelåg också ett allvarligt brott mot informationsskyldigheten enligt punkten 5.1.**

I första stycket under rubriken "Skadeståndsskyldigheten" anger Lena Ström **väsentligt kontraktsbrott** då **"Jernmanufaktur har garanterat att man skulle köpa för 600.000 kr under 1986 och för 600.000 kr under 1987. Under 1986 har Jernmanufaktur AB köpt för ca 40.000 kr."** **"Kontraktsbrottet måste helt klart anses vara väsentligt. Så även med hänsyn till den underlåtna upplysningsplikten enligt Avtalets punkt 5.1."**

Anm: Klemeco (och motparten Jernmanufaktur) kan inte ha fått någon annan uppfattning än att tre avtalsbrott åberopats av Ström. Ej heller Jernryd. **Skriftligt bevis nr 3:2**

3:3

Lena Ströms yttrande och bevisuppgift 1988-04-18 till Malmö tingsrätt (sid 2 och 7):

"Från Klemecos sida görs gällande att Jernmanufaktur medvetet "stoppat" försäljningarna av Klemeco-produkterna"... "Jernmanufaktur vitsordar inte att man brutit mot informationsplikten i avtalet."

Lena Ström åberopar nu tre vittnen som skulle inkallas – och vilka även hördes under ed för att styrka: **"underlåten information"**

"underlåten försäljning" (således inte underlåtna inköp!)

"att Jernmanufaktur medvetet underlåtit att uppfylla återförsäljaravtalet"

"att Jernmanufaktur brutit i informationsskyldigheten enligt återförsäljaravtalet"

Anm: Gärningspåståenden och åberopad bevisning syftar enligt avtalets lydelse entydigt på **pkt 5.1** vilket visar att den tidigare diskuterade och kommunicerade processplanen var fastlagd. En jurist som meriterat sig till **advokat** får inte åberopa bevisning vars bevisstema inte är aktuellt i domstolen. Detta har likväl skett och komprometterar Lena Ström synnerligen allvarligt. I lika dålig dager ställs nu Jernryd, som inte tog fasta på denna omständighet och juridiska blotta.

Skriftligt bevis nr 3:3

3:4

Ströms följebrev till sin huvudman (samt till auktoriserade revisorn Göran Nilsson, Bohlins, Helsingborg) 1988-04-18 **med utkast till bevis- och vittnesuppgift för punkt 5.1:**

"I mitt utkast har jag föreslagit vittnesförhör förutom med Nyberg, även med Lars Hjorth och Gustavsson."

Anm: Även Torsten Säll, platschef för Jernmanufaktur Göteborgs-kontor, hade samma berättelse som de andra tre säljarna men togs inte med i Ströms bevisuppgift. Tillsammans utgjorde de tillgängliga vittnena nästan halva säljarkåren hos Jernmanufaktur och hade alla en för Klemeco fördelaktig och utslagsgivande information angående den av VD beordrade marknadspassiviteten för Klemecos produkter. Enligt processjuridiken är det helt uppenbart att Ström avsåg att styrka - **och åberopa** brott mot aktivitets- och informationsplikten, dvs avtalsvillkoret **5.1** i enlighet med bevisstemat. Jernryd måste ha uppfattat att Klemeco/Burström på ett konsekvent sätt hade vilseförts om vad domstolen egentligen skulle få att bedöma.

Skriftligt bevis nr 3:4

3:5

Ströms utkast till bevis- och vittnesuppgift 1988-04-18 där fem (5) vittnen listats för att styrka brott mot "**informationsplikten**" i avtalet - dvs **punkt 5.1**. Att även Bohlins Auktoriserade Revisorer informerades bevisas av här åberopat **följebrev**.

Anm: Utkastet har tyvärr makulerats av Klemeco. Kännedomskopia skickades även till den auktoriserade revisorn Göran Nilsson, KPMG-Bohlins i Helsingborg och bör förvaras där. Dokumentet visar att Ströms uppdragsgivare vilsefördes konsekvent. Denna trolöshet styrks således av ett tiotal skrifter mot bakgrund av talans slutliga genomförande. Helt visst har Jernryd uppmärksammat detta vid sin utredning. Hade Jernryd varit rättrådig och lojal mot sin uppdragsgivare hade dessa för Lena Ström ovanligt besvärande omständigheter framförts.

Bevis nr 3:5

3:6

Jernmanufacturs svarsinläga till Malmö tingsrätt daterad 1988-02-26/LW där advokaten Louise Widén utvecklar sin huvudmans inställning till Klemecos grunder (se sid 1 och 2): Under rubriken "**1.1 Kontraktsbrott**":

"Jernmanufaktur har aktivt marknadsfört produkterna..." "Inte heller har Jernmanufaktur brutit mot den informationsplikt, som regleras i återförsäljaravtalet."

Anm: Bemötandet från Jernmanufaktur's ombud visar att advokat Widén uppfattat att Klemeco åberopar brott mot **informationsplikten - punkten 5** i avtalet. Eftersom Lena Ström delgav Klemeco en kopia av skriften utan någon dementi, invaggades Burström att tro att talan verkligen stod i överensstämmelse med bekräftad viljeförklaring. Jernryd har medvetet negligerat och undertryckt även detta.

Skriftligt bevis nr 3:6

3:7

Jernmanufaktur's yttrande och bevisuppgift till Malmö tingsrätt daterad 1988-08-31/BS där advokaten Bengt Sjövall bestrider brott mot punkt 5.1 (sid 1 och 3):

”Jernmanufaktur bestrider Klemecos i målet gjorda påståenden på sid 2 i inlagan om att Jernmanufaktur skulle ha stoppat eller försökt att stoppa försäljningen av de aktuella produkterna. Det bestrids att Jernmanufaktur's säljare erhållit instruktion att inte verka för produkternas avsättning.

Som skriftlig bevisning åberopar Sjövall bl a: ***”Kopior av brev till Jernmanufaktur's försäljare, bilaga C-D, till styrkande av att försäljarna inte erhållit instruktioner om att inte marknadsföra Klemet-produkter.”***

Som mundlig bevisning åberopas bland annat följande bevisstema för svarandebolagets VD: ***”.. att Jernmanufaktur inte vidtagit någon åtgärd för att förhindra försäljning av de aktuella produkterna, utan i stället på sedvanligt sätt genomfört marknadsföringsåtgärder.”***

Som bevisstema för en av säljarna anger Sjövall: ***”till styrkande av att Jernmanufaktur's försäljare inte erhöill instruktioner om att inte marknadsföra Klemet-produkter.”***

Anm: Bevisen åberopades av Jernmanufaktur för att vederlägga Klemecos påståenden och bevisning om brott mot den betydelsfullaste **avtalspunkten 5.1!** Kännedomskopian till Klemeco konfirmerade de facto att Lena Ström höll sig till uppdragsavtalet och uppdragsgivarens vilja. Varje rättsbildad person (såsom exempelvis Jernryd) måste ha sett att även denna skrift lurade Klemeco då Ström aldrig korrigerade saken.

Skriftligt bevis nr 3:7

3:8

Inofficiell skrivelse 1987-10-05 direkt till Lena Ström från Jernmanufaktur's ombud advokaten Bengt Sjövall (sid 1 och 2):

Under rubriken: ***”Grunder för käromålet; Klemeco synes påstå följande: Jernmanufaktur har gjort sig skyldigt till ett väsentligt kontraktsbrott genom att inte uppfylla sin garanti att för år 1986 köpa för 600.000 kronor. Dessutom har Jernmanufaktur begått kontraktsbrott genom att inte fullgöra sin informationsskyldighet.”***

Anm: Någon rättelse från Lena Ström föreligger ej. Således åter ett belägg för att Ström verkligen anförde brott mot angivna avtalsklausuler (**punkt 5.1 och 9.3**). Jernryd höll medvetet undan detta belägg för att Ström hade vilsefört sin huvudman!

Skriftligt bevis nr 3:8

3:9

Yttrande till hovrätten från Jernmanufaktur ombud Bengt Sjövall 1990-01-09 (sid 8 o 9):

Sjövall skriver under rubriken: "Bevisning";

Westlund skall höras för att styrka att de påståenden som anges i bevistemat för det av Klemeco åberopade vittnet Sören Nyberg inte är riktiga. Det bör emellertid framhållas att bevistemat för Sören Nybergs vittnesmål avser omständigheter som antingen är ostridiga eller irrelevanta för den av Klemeco förda talan. Att Jernmanufaktur inte köpt de kvantiteter som anges i punkten 3.1 i avtalet är ostridigt. Huruvida detta skett avsiktligt (vilket i och för sig bestrids av Jernmanufaktur) eller ej, torde sakna betydelse i målet, sedan Klemeco vid tingsrätten fråfallit den tidigare åberopade grunden att Jernmanufaktur brutit mot sin skyldighet enligt avtalet (punkt 5.1) att aktivt marknadsföra produkterna. Klemeco åberopar nu endast att Jernmanufaktur inte uppnått garanterad försäljningsvolym ...

Det kan tilläggas att anledningen till att Jernmanufaktur inte invände mot att de nyssnämnda vittnena hördes vid tingsrätten var den, att Klemeco först vid huvudförhandlingen angav sin inställning beträffande grunderna, och att vittnena då redan var kallade."

Anm: Ovanstående är ännu ett starkt belägg för att Lena Ström frånföll den viktiga grund som anförts i skriftväxlingen (**avtalsvilloret 5.1**) utan huvudmannen Klemecos hörande – även helt överrumplande för motparten! Jernryd måste ha blivit helt klar över att Ström varit allvarligt illojal mot sin huvudman och kunde avkrävas en adekvat förklaring i skadeståndstalan och t o m bli föremål för lagföring enligt 10 kap 5 § Brottsbalken.

Skriftligt bevis nr 3:9

3:10

Inlaga till Högsta domstolen 1992-03-24 från Jernmanufaktur ombud Bengt Sjövall:

På sid 3 slår Bengt Sjövall fast att Klemeco tidigare har åberopat avtalspunkten 5.1 i processen...

"Det förtjänar också framhållas att Klemeco i hovrätten frånföll den vid tingsrätten åberopade grunden för käromålet att Jernmanufaktur brutit mot sin skyldighet enligt avtalet att aktivt marknadsföra produkterna."

Anm: Sjövall minns mycket bra vad som hände men skriver felaktigt "hovrätten" i stället för tingsrätten, som han uppgav i tidigare skrivelse; se 3:9 ovan. Jernryd har bevisligen ringt Sjövall på dennes Moskva-kontor och fått skeendet muntligt bekräftat.

Skriftligt bevis nr 3:10

3:11

Malmö tingsrätts dom DT 73 i mål T 3178-86 av 1989-10-23; refererad i NJA 1992:60.

Av domen framgår att ombudet Lena Ström slutligt har åberopat **endast** brott mot punkten

3.1 i målet mot Jernmanufaktur i Malmö tingsrätt.

Skriftligt bevis nr 3:11

Se NJA 1992 sid 403

4. Till styrkande av att Jernryd måste ha funnit obestridliga belägg för att Klemeco hade framfört en klar och tydlig uppfattning och vilja till Lena Ström i åberopsfrågan samt att Ström med entydigt samtycke ingick ett konkludent uppdrag härom **åberopas**:

4:1

Klemecos brevförslag till Jernmanufaktur 1986-09-15 genom Bertil Burström. (Avsändes ej till Jernmanufaktur utan överlämnades till Lena Ström):

*"Var god lämna adekvat förklaring till den dåliga försäljningen trots rådande högkonjunktur och **med särskilt hänseende till avtalets §§ 3.1 och 5.1**. Det förekommer uppgifter om att Klemi-programmet icke utbjuds på vanligt sätt sedan en längre tid, utan huvudsakligen genom **passiv s k hyllförsäljning**. Vi önskar Era kommentarer. **Avtalet förutsätter ett seriöst och ärligt intresse av samarbete för bästa försäljning av produkten**. Var god förklara **varför icke avtalets § 9.3 har infriats**. Enligt vissa källor finns indikationer på att Jernmanufaktur har affärskontakter med vår förre delägare Sven Ålander. Vi bör därför upplysa om att denne enligt avtal är förhindrad att agera inom infästningsbranschen till den 27 juni 1987."*

Anm: Av brevet framgår att Klemecos ställföreträdare var klar över vilka avtalsbrott som gjorts och att dessa var relevanta. Att Ström till fullo anslöt sig till denna uppfattning framgår av all efterföljande skriftväxling. Juristfirman Jernryd måste därför ha sett att Ströms handläggning varit vilseledande för Klemeco samt avtalsbrytande mot bolaget då ju åtagandet inte fullföljdes utan slutfördes på ett kraftigt reducerat sätt.

Skriftligt bevis nr 4:1

4:2

Klemecos brev 1990-09-07 till Lena Ström med ställföreträdarens uppfattning om de grunder talan hade uppfattats vila på och vilka "säkra" utsikter Klemeco hade enligt Ström:

*"Än idag ringer dock i mina öron Ditt bestämda uttalande till mig efter det att Du satt Dig in i mitt ärende: **"Vinner vi inte detta mål, då finns det ingen rättvisa!"***

Anm 1: Då uttalandet är både ovanligt och märkligt samt var av betydelse för huvudmannen, borde Lena Ström genast ha korrigerat detta för den händelse Burström missuppfattat det. Innehållet i brevet tillbakavisades vare sig muntligt eller skriftligt och måste därför anses bevisat. Mot bakgrund av Ströms vilseledande handläggning och avvikelse från uppdragsavtalet borde Sven Jernryd ha anfört detta uttalande för att illustrera att något otillbörligt måste ha skett under handläggningens gång.

Ytterligare ur Burströms brev: ***”För övrigt förstår jag ej varför J:s övriga försummelser mot avtalet och enligt stämningsansökan, har fallit bort.”***

Anm 2: Brevet skrevs vid förberedelsen i hovrätten mot Jernmanufaktur och visar att Klemecos ställföreträdare Burström blivit mycket förvirrad av Ströms handläggning. Jernryd borde med all rätt ha åberopat de allvarliga missförhållandena mot Lena Ström. **Skriftligt bevis nr 4:2**

4:3

Lena Ströms faxbesked 1990-11-01 till Burström efter hovrättens dom:

”Mina rättsliga bedömningar och min handläggning av tvistemålsärendet har visat sig vara tillräckliga för att vinna målet ...”

Anm: Skrivningen ”tillräckliga” antyder att Burström eftersträvat att Lena Ström skulle genomföra processföringen på ett fullödigt sätt, utan inskränkningar. Jernryd måste ha förstått att även detta talade för att Ström slutfört ärendet på ett icke överenskommet sätt. **Skriftligt bevis nr 4:3**

4:4

Lena Ströms ”förklaringsbrev” 1990-11-07, efter hovrättens bifallande dom, vilket visar att huvudmannens vilja var att talan skulle omfatta även avtalspunkten 5.1 (sid 2m):

”Efter tingsrättsförhandlingarna kunde jag konstatera att vad Jernmanufaktur motanfört via säljare och ”säljarinformation” om försäljningsansträngningar, med största sannolikhet skulle ha inneburit att presentationen av de verkliga försäljningssiffrorna jämte Sören Nybergs vittnesmål, endast skulle ha räckt till att göra antagligt eller möjligen sannolikt att Jernmanufaktur varit försumligt. Detta hade inte räckt för bifall till skadeståndstalan. Jag vill erinra om att även tingsrätten ansåg att punkten 3.1 utgjorde ett garantiåtagande. Att domstolen därefter inte fann skadeståndsskyldighet föreligga var en juridisk kullerbytta enligt min uppfattning, vilken dock hovrätten fick på fötter igen...”

Anm: Både direkt och indirekt framgår det att Ströms **slutliga** processföring stod i skarp strid med Klemecos vilja och övertygelse. Att denna skulle respekteras invaggades ställföreträdaren att tro genom all information som lämnades såväl skriftligt som muntligt. Det hade dessutom innan tingsrättens huvudförhandling ansamlats alltmer muntlig och skriftlig bevisning som styrkte brott mot avtalsvillkoret 5.1. Dessutom tillkom talande försäljningsstatistik under ökande byggkonjunkturer som relevanta bevisfakta. **Skriftligt bevis nr 4:4**

5. Till styrkande av att avtalsbrottet mot punkten 5.1, vilket orättmätigt och på ett vilseförande sätt frånfölls av Ström i Malmö tingsrätt utan att Jernryd anförde dessa

omständigheter, var av väsentlig vikt för utfående av skadestånd från Jernmanufaktur samt att Högsta domstolen enbart har avgjort frågan hur avtalspunkten 3.1 skall tolkas **åberopas:**

5:1

Högsta domstolens föredragningstryck från Rotel 3/ Ola Olsson 1992-05-08.

Citat ur sid 3n: "...Målet gäller **bara** huruvida punkten 3.1 utgör en garanti som har skadestånd som sanktion. Målet gäller följaktligen **inte** huruvida Jernmanufaktur verkligen har på allt sätt och efter bästa förmåga aktivt verkat för största möjliga avsättning av produkterna (**punkten 5.1**)."

Skriftligt bevis nr 5:1

5:2

Högsta domstolens betänkande i mål T 485/90; Aktnbil 29

Citat ur sid 2ö: "Att återförsäljaravtalet **inte** innehåller något stadgande om skadestånd **utesluter inte skadestånd som sanktion vid kontraktsbrott**. Om Jernmanufaktur har utfäst (garanterat) i återförsäljaravtalet att köpa de minimikvantiteter som anges i punkten 3.1 har Jernmanufaktur därför i enlighet med allmänna rättsgrundsatser ett strikt skadeståndsansvar för det fall utfästelsen ej infrias. Frågan i målet är om Jernmanufaktur har gjort en sådan utfästelse. Det har **inte** gjorts gällande att Jernmanufaktur ej fullgjort sin skyldighet enligt punkten 5.1 att på allt sätt och efter bästa förmåga aktivt verka för största möjliga avsättning av produkterna."

Skriftligt bevis nr 5:2

5:3

Högsta domstolens dom DT 319 meddelad i Stockholm den 26 juni 1992 i mål nr T 485/90 (se NJA 1992:60).

Citat ur domskälen sid 3ö: "**Av intresse är även punkten 5.1** i återförsäljaravtalet. Enligt denna punkt skulle Jernmanufaktur på allt sätt och efter bästa förmåga aktivt verka för största möjliga avsättning av Klemecos produkter."

Sid 5ö: "På grund av det anförda finner Högsta domstolen att **punkten 3.1** inte skall tolkas så att Jernmanufaktur har lämnat en skadeståndssanktionerad garanti att köpa de angivna minimikvantiteterna."

Skriftligt bevis nr 5:3 Se NJA 1996:60

5:4

Remissutlåtande från INDUSTRIFÖRBUNDET till Högsta domstolen, 1991-07-09 genom Jan Persson och Eva Jarnvall.

Citat ur sid 4, sista stycket, avslutande meningar: "... anses emellertid inte skadestånd vara uteslutet i vissa situationer. Det gäller till exempel då övertygande bevisning förebringas om att det faktum att återförsäljaren utlovat vissa minimikvantiteter haft avgörande betydelse för

dennes erhållande av ensamrätten. **Skadestånd kan dessutom givetvis tänkas utgå i situationer där underskridandet av minimikvantiteten orsakats av att återförsäljaren åsidosatt sin allmänna skyldighet att verka för maximal avsättning. Denna grund synes emellertid inte ha åberopats i det aktuella målet.”** Skriftligt bevis nr 5:4

MUNTLIG BEVISNING

1.

Vittnesförhör med Sonja Andersson, Smögengatan 9, 263 58 Höganäs, till styrkande av att Bertil Burström/Klemeco vid flera tillfällen framfört muntliga frågor till Jernryd angående det juridiska förhållningssättet till Ströms motstridiga informationer mm till Klemeco och att Jernryd vid samtliga tillfällen negligerat dessa synpunkter, samt dessutom till styrkande av att Jernryd både innan och under den tredje förberedande förhandlingen i Ängelholms tingsrätt inte tog någon notis om Klemecos protester i den väckta åberopsfrågan utan istället uppträdde kväsande och vanvördigt mot Burström för att tillmötesgå motparten Ströms påståenden om att något brott mot avtalspunkten 5.1 aldrig hade åberopats i Klemecos process mot Jernmanufaktur.

BEVISNING I FORM AV BANDINSPELNINGAR

Bandinspelningar åberopas även och kommer att inges som bevis senare. Det existerar nämligen även bevisning i form av flera bandupptagningar där jurister på Jernryds advokatbyrå mer eller mindre bekräftar lojalitetsproblemen och exempelvis uttalar följande:

"... Det här (tvistemålet) är en besvärlig balansgång"

och vid ett annat tillfälle säger Jernryd:

"hade Ström skött sig hade Klemeco vunnit mot Jernmanufaktur så det stänkt om det".

Bandinspelningarna började göras sedan misstankar inte kunde hållas tillbaka om att Jernryd tog särskild hänsyn till sin advokatkollega Ström och uppvisade en kluven lojalitet till sin huvudman.

Generell anmärkning:

Paragraf 41 i Advokatens Etiska regler lyder: *"Advokat får inte vilseleda motparten genom att om faktiska förhållanden eller innehållet i rättsregler lämna uppgifter, som han vet är*

oriktiga."

Även om inte föreskriften avser uppdragsgivaren, så gäller den självfallet i minst lika hög grad förhållandet till huvudmannen. Att hålla sin huvudman **korrekt** informerad om hur uppdraget genomförs och vad som skall tas upp i sakframställan är ett orubbligt **minimikrav**. Inte heller får en advokat avvika från det specifika genomförande som avtalats med huvudmannen. Tillämpliga lagar och regler liksom etikregeln § 41 träffar inte bara Lena Ström utan även Jernryd.

Om huvudmannen konsekvent och systematiskt förs bakom ljuset genom felaktig information föreligger åtminstone "indirekt uppsåt".

Är vilseledandet medvetet är det fråga om "uppsåt" innebärande svek, trolöshet och illojalitet. Lena Ström måste i slutändan blivit medveten om att hennes informationer till huvudmannen om hur uppdraget skulle genomföras, varit grovt missvisande och felaktiga med hänsyn till det sätt Ström istället egenmäktigt slutförde sitt uppdrag. Detta utan att konferera med huvudmannen om att överenskommelsen om processupplägget skulle brytas. Ström gjorde inte heller något försök att reparera sin försummelse i hovrätten. Ström försökte inte ens förklara eller korrigera sitt agerande för sin huvudman. En rimlig konklusion är därför att Lena Ström gjort sig skyldig till grov trolöshet mot huvudman genom direkt svikligt beteende alternativt med indirekt uppsåt.

Något som helst resonemang om ovanstående fördes aldrig av Jernryd. Jernryd lät istället huvudmannen Klemeco och bolagets ställföreträdare Burström sväva i okunnighet om hur all information och bevisning skulle tolkas eller användas juridiskt. Tillika undertryckte Jernryd att Ström borde hållas ansvarig för systematisk desinformation och brytande av konkludent ingånget uppdragsavtal. Jernryd tog en risk när han medvetet skyddade sin advokatkollega. Jernryd måste bära det fulla ansvaret för detta.

BAKGRUND OCH OMSTÄNDIGHETER I SAK

- Vad som förekom innan Jernryd anlätades som sakkunnig

Bertil Burström är ingenjör och uppfinnare samt i skrivande stund upphovsman till tretton svenska patent. Det svenska patentet nr 407 443 jämte ett tiotal utländska, avser en dynamiskt verkande spikkonstruktion och ett system av olika fästelement under det inregistrerade varunamnet KLEMIT, avsedd bl a för effektivare och snabbare infästning i

porösa byggnadsmaterial av sten (Siporex, Ytong, Leca m fl).

Grossist- och säljbolaget Jernmanufaktur AB Raco i Malmö erhöll år 1982 en formlös ensamrätt att sälja dessa KLEMIT-infästningar i Sverige till återförsäljare, byggbolag och hantverkare m fl. Då försäljningen borde ha ökat bättre efter tre år, begärde Burströms tillverkningsbolag Klemeco Nord AB hösten 1985 ett säkerställt aktivt försäljningsarbete samt en viss garanterad inköpssumma, alternativt att ensamrätten upphörde. Jernmanufaktur lovade då i ett av dem **specialskrivet** avtal ett aktivt säljarbete samt att göra inköp för minst 600.000 kr under år 1986 och lika mycket för 1987. Avtalsperioden avgavs till minst två år.

Avtalsvillkoret **5.1** (fem ett) var av största värde för Klemeco då klausulen utformades som en tvingande **aktivitets- och informationsplikt** gentemot den svenska marknaden. Den hade bland annat följande lydelse:

"Jernmanufaktur skall på allt sätt och efter bästa förmåga aktivt verka för största möjliga avsättning av Produkterna inom Sverige."

Jernmanufaktur åtog sig även bland annat följande åliggande enligt samma punkt: *"att fortlöpande ge Klemeco alla de upplysningar som är nödvändiga för bästa möjliga bearbetning av marknaden ..."*

Formuleringarna kan inte uppfattas på annat sätt än att det inte fick råda några som helst tvivel om att säljarbetet verkligen var det bästa möjliga hela tiden och att kontakterna mellan producent och köpare upprätthölls och inte på något sätt avbröts.

Avtalspunkten **3.1** (tre ett) utgjorde en **inköpsgaranti** på visa bestämda inköp och fick bland annat följande lydelse:

"Jernmanufaktur skall för leverans under varje kalenderår under avtalstiden av Klemeco Nord AB köpa en viss minimikvantitet av Produkterna.... För åren 1986 och 1987 har minimikvantiteten bestämts till inköp för 600.00 kr/år."

Formuleringen är sådan att klausulen kunde uppfattas som en garanterad inköpsförbindelse, till skillnad från formuleringarna i de standardiserade målsättningsavtalen som är vanliga inom grossist- och återförsäljarbranschen (se exempelvis EÅ 85).

Avtalspunkten **9.3** stipulerade ett **informations- och erfarenhetsutbyte** och fick följande lydelse:

"Parterna skall årligen under augusti och november månad sammanträda för att diskutera den dittillsvarande och den förväntade försäljningen för kommande 12-månadersperiod samt likaså diskutera de försäljningsaktiviteter som förevarit och som planeras. Återförsäljaren kallar till ifrågavarande sammanträden."

När år 1986 var till ända hade Jernmanufaktur köpt endast en tiondel (10 %) av utlovad inköpssumma. Delar av Jernmanufacturs säljpersonal berättade emellertid senare i förtroende för Bertil Burström att man beordrats av sin VD att strypa och förhindra all försäljning av Klemecos produkter på olika sätt. Avsikten antogs vara att knäcka Klemeco som lagt upp stora lager för att kunna leverera enligt avtalet, som Klemeco var inlåst av. Klemeco kom ur denna knipa genom att satsa på export och kunde häva avtalet. Hade Jernmanufaktur lyckats i sitt uppsåt hade man i en "tänkt" konkurs för Klemeco kunnat komma över alla patent, produktionsverktyg och varulager för en spottstyver av en då utsedd konkursförvaltare.

Jernmanufaktur stämdes i december 1986 med yrkande om skadestånd för utebliven handelsvinst genom Klemecos advokat Lena Ström. Skadeståndskravet beräknades för två och uppgick till 896.200 kronor jämte ränta och rättegångskostnader. Ström var övertygad om att Klemeco skulle få skadestånd för uteblivna inköp eftersom brott konstaterats mot tre olika avtalspunkter. Att Burström och ombudet Ström hade en samstämmig syn på processens uppläggning framgår av all utväxlad korrespondens (ett tiotal skrifter) under den tre år långa rättegångsförberedelsen vid Malmö tingsrätt - det vill säga, fram till dagen för huvudförhandlingens inledning i Malmö.

I huvudförhandlingen vid Malmö tingsrätt (mål T 3178/86) **frånföll** Lena Ström åberopandet av det viktigaste avtalsbrottet (aktivitetsplikten i avtalspunkten 5.1), trots att stark bevisning hade förebragts för att styrka uppsåt (*dolus*) eller i vart fall vårdslöshet (*culpa*). Denna bevisning bestod av flera i förväg anmälda vittnen och skriftliga bevis. Lena Ström åberopade likväl endast brott mot inköpsgarantin i punkten 3.1 trots att motpartens **tre** advokater underhand och var för sig på ett tydligt sätt visat att skadestånd var helt uteslutet för brott mot enbart denna punkt. Med tanke på de motstridande bestämmelserna i punkterna 3.4 och 10.3 men även 10.4 innebar garantiklausulen 3.1 sett mot avtalet i sin helhet en ofantlig risk att enbart tolkas så att påföljden vid för låg inköpsvolym begränsades till en uppsägningsrätt för Klemeco, men utan skadeståndssanktion. Följaktligen var det särskilt äventyrligt att **enbart** åberopa brott mot punkten 3.1 i tvisten mot Jernmanufaktur.

Malmö tingsrätt förpliktade följdenligt Klemeco i dom 1989-10-23 att ersätta Jernmanufacturs rättegångskostnader och skrev: "*Klemeco har således inte förmått styrka sin talan och käromålet skall därför ogillas.*"

I hovrätten bifölls emellertid Klemecos överklagande så att tingsrättens domslut upphävdes och Klemeco tillerkändes ett reducerat skadeståndsbelopp på 442.942 kronor. En av de fyra

domstolsledamöterna var dock av skiljaktig mening och skrev bland annat: "*Klemeco har yrkat skadestånd av Jernmanufaktur på den enda grund att Såsom Klemeco formulerat sin talan är det ... På de grunder Klemeco åberopat kan Jernmanufaktur därför inte åläggas att betala skadestånd*".

Jernmanufaktur ansökte om prövningstillstånd i Högsta domstolen med hänvisning till två standardiserade avtalsförslag samt ett utlåtande av Mekanförbundets chefsjurist (ej diariefört). Målet togs upp av HD, där Klemeco nu lät sig företrädas av advokaten Claes Peyron, Helsingborg. Peyron, som då var vice ordförande i Advokatsamfundet (sedan året därpå ordförande i samfundets disciplinnämnd) sade sig ej kunna göra något åt att Ström redan i tingsrätten avstått från att åberopa Klemecos bevisning och fakta som pekade på att Jernmanufaktur medvetet brutit mot aktivitetsplikten 5.1 i avtalet. Utgången i HD blev att Klemeco slutligt förlorade (rättsfallet NJA 1992:60) och förpliktades betala motpartens rättegångskostnader på 210.503 kronor jämte räntor. Klemecos egna rättegångskostnader uppgick till 176.035 kronor. Till följd av utgången i målet blev Klemeco likvidationspliktigt men inrättades som vilande bolag med anledning av en för Klemeco positiv rättsutredning. Denna efterföljdes av en skadeståndstalan mot Ström på grund av försummelser i Malmö tingsrätt.

Klemeco hade tillgång till minst fyra "kronvittnen", det vill säga halva säljarkåren hos Jernmanufaktur, vilka under försommaren 1986 beordrats av sin VD att ej längre saluföra Klemecos infästnings-produkter. Namn och adress på dessa säljare, vilka kunde styrka uppsåtliga brott mot aktivitetsplikten punkt 5.1 i avtalet, hade antecknats av Lena Ström. Ett av dessa vittnen (Sören Nyberg) hördes under ed, dock utan att Ström åberopade rättsföljden enligt bevisemat under huvudförhandlingen i Malmö tingsrätt! Ström avstod nämligen från denna rättsgrund dagen innan – på fråga från motpartens ombud. Denna egendomliga handläggning har inte fått någon rimlig förklaring. Ingen opartisk jurist förstår den förklaring Ström lämnar: "*Vittnena för aktivitetsklausulen 5.1 hördes som "understödjande argumentation" för tolkning av garantiklausulen 3.1*".

- Den oerhört viktiga insider-informationen om beordrat försäljningsstopp som de fyra anställda säljarna hos Jernmanufaktur hade kunnat lämna till Klemecos favör kom således ej med i domstolarnas bedömning.
- Bland övriga anmärkningsvärda omständigheter som styrkte eller indikerade brott mot aktivitetsplikten kan nämnas att sedan Jernmanufaktur förlorat ensamrätten och inte längre var ensam om Klemecos produkter på marknaden (och kunde blockera försäljningen), ökade man sina inköp från Klemeco 4-faldigt (år 1987).
- Att Jernmanufaktur under garantiåret (1986) endast inköpte en tiondel av vad man utlovat

kan ej förklaras av byggkonjunkturen eftersom denna var i kraftigt ökande.

- Året innan Jernmanufaktur skrev sin inköpsgaranti, år 1985, var inköpen 6-falt högre!
- Dessutom hade försäljningspersonalen utökats från åtta till nio säljare samtidigt som Jernmanufaktur började ställa ut sitt utbud på olika byggmässor.
- Vidare hade Jernmanufaktur bevisligen erkänt att man brutit sina telefonkontakter med Klemeco under våren 1986.
- Jernmanufaktur hade även vitsordat att man ej kallat till informationsmöte enligt avtalspunkten 9.3 angående företagets försäljningsarbete, vilket redan detta utgjorde ett klart brott mot informationsskyldigheten i avtalspunkten 5.1!

Sammantaget hade Klemeco således stöd av många relevanta bevis och argument för att styrka brott mot den tvingande informations- och aktivitetsplikten enligt punkten 5.1. Men tvistemålet fick på grund av Ströms förbryllande agerande inte den allsidiga belysning och bedömning som Klemecos sak förtjänade.

Det bör upprepas att avtalsvillkoret 5.1 var **särskilt** viktig i avtalet. Dess betydelse framgår bland annat av HD:s dom i NJA 1992 sid 403 samt av HD:s förarbeten och föredragningstryck.

Betydelsen av den speciella aktivitetsplikten i pkt 5.1 framgår även av Jernmanufacturs inlägga till Högsta domstolen av 3 febr 1992 genom advokaten Bengt Sjövall (sid 2n): *"... Dessutom innebar naturligtvis Jernmanufacturs allmänna lojalitetsplikt mot Klemeco att Jernmanufaktur var skyldigt att efter bästa förmåga verka för avsättningen av Klemecos produkter. Klemeco var alltså inte på nåd och onåd utlämnat till Jernmanufacturs godtycke när det gällde produkternas försäljning, ..."*

Det slutliga utfallet upplevdes av Klemecos ställföreträdare som djupt orättfärdigt då Jernmanufacturs svikliga brott mot avtalets upplysnings- och aktivitetsförpliktelse inte kunde bedömas av vare sig Malmö tingsrätt, hovrätten eller Högsta domstolen, då dessa avtalsbrott inte slutgiltigt hade åberopats i tingsrättens huvudförhandling. Helt visst hade ett åberopande givit en korrekt och för Klemeco förmånlig utgång i domstol. Hade aktivitetsplikten åberopats hade saken för övrigt inte tagits upp av HD eftersom den rättsliga bedömningen av denna punkt huvudsakligen avser bevisvärdering, vilket Högsta domstolen som princip ej prövar.

Klemecos försäkringsbolag Folksam konstaterade efter förlusten i HD att Lena Ström hade misskött processen då tingsrätten inte erbjudits bedöma viktiga avtalsbrott. Enligt Folksam kunde dock de försummade åberopandena av bevis och grunder inte ha reparerats i de högre rättsinstanserna på grund av rättegångsreglerna i Sverige, vilka förbjuder att talan ändras, såvida det inte finns synnerliga skäl. De sammanlagda skadorna för Klemeco och

dess ensamägare Bertil Burström blev förödande och kan räknas i mångmiljonbelopp. Klemeco söktes i konkurs och Burström hamnade i ekonomisk misär. Advokat Ström tillgodogjorde sig en ersättning av cirka 150.000:- kronor.

- Om Sven Jernryds rättsutredningsuppdrag

På initiativ från försäkringsbolaget Folksam's handläggare av rättsskyddsärenden Bror Runerius, Malmö, anlätades advokaten Sven Jernryd i december 1992. Finansieringen garanterades av Folksam. Uppdraget var initialt att göra en översiktlig granskning av vad som förevarit i det ärende som advokaten Ström ansågs ha misskött enligt Folksam. Sedan Jernryd funnit anledning att gå vidare företogs en närmare utredning av vad Ström företagit sig i första hand inför Malmö tingsrätt. Jernryd biträdades i sitt utredningsarbete av advokaten och tidigare Lunda-forskaren i bevisvärdering Ulf Jönsson. Underhand konsulterades även professorn i processrätt Lars Heuman, Stockholm, i dennes egenskap av oberoende och respekterad specialist på advokatens uppdrag och ansvar. Allt skriftmaterial utlånades av Klemecos ställföreträdare Burström i två pärmar där alla dokument var stämplade med ankomstdatum och kronologiskt ordnade. En pärm innehöll allt officiellt rättegångsmaterial medan den andra pärmen innehöll inofficiell korrespondens och anteckningar mellan ombudet Ström och Klemeco samt Jernmanufakturs olika ombud. Kopior av ytterligare skriftmaterial överlämnades senare angående noteringar och affärskorrespondens mellan Klemeco Nord AB och Jernmanufaktur AB Racó.

Jernryds 23-sidiga rättsutredning utmynnade i slutsatsen att advokaten Ström hade varit *"sannolikt vårdslös"* genom att inte låta Malmö tingsrätt pröva relevanta brott mot ensamrättsavtalet, d v s aktivitetsplikten enligt punkten 5.1, samt inte heller inlämna och åberopa de skriftliga bevis som styrkte att Klemeco från början hade ställt vissa minimivillkor för att överhuvudtaget förlänga samarbetet med Jernmanufaktur. Till följd av utredningens resultat ansåg Jernryd att Ström ådragit sig skadeståndsskyldighet gentemot Klemeco.

Det bör inflikas att eftersom Klemeco hade anlitat en **advokat** mot Jernmanufaktur, utgick ställföreträdaren Burström från att Ström var lojal samt tillräckligt kompetent. För övrigt fanns det en annons i Telefonkatalogen där Ström uppgav sig vara specialiserad på bland annat processer samt avtals- och skadeståndsrätt. Burström förlitade sig därför på att Ström verkligen åberopade alla de bevis och rättsgrunder som Ström angivit i sina skrifter. Därför uppfattade ej Burström att aktivitetsplikten (pkt 5.1) frånfölls på ett slutgiltigt sätt redan under de första minuterna av huvudförhandlingens första dag (fredagen den 29 september 1989),

utan samråd och följaktligen över huvudet på Klemecos ställföreträdare. Eftersom vittnena för denna avtalspunkt skulle höras måndagen därpå (2/10 1989) utgick Burström, då novis på området, att denna grund skulle komma upp den andra dagen. Ansvar för den kraftigt reducerade processföringen vilar självfallet på den rättsbildade person (Ström) som med ombudsfullmakt genomdrev en dylik avvikelse från sitt uppdrag.

För varje rättrådlig jurist borde det i en efterföljande rättsutredning ha framstått som direkt alarmerande att i utredningsmaterialet finna att Jernmanufaktur jurister var för sig och vid olika tillfällen hade uppfattat och på flera ställen brevlades noterat att Lena Ström åberopade brott mot tre avtalsklausuler – detta utan att Ström någonsin dementerade eller på annat sätt restaurerade eventuella missförstånd! Samma upplysning om att tre avtalsbrott åberopades förekommer faktiskt i **allt** skriftmaterial där åberopsfrågan fördes på tal. Med tanke på det kraftigt nedbantade åberopandet som slutligt gjordes av Ström kan en allvarlig slutsats dras: Huvudmannen Klemeco hade fortlöpande och konsekvent förts bakom ljuset av Ström om hur hennes uppdrag sköttes och skulle slutföras! Detta har åtminstone skett genom indirekt uppsåt och bör anses som utomordentligt besvärande för Ström. Eftersom Jernryd förteg allt detta är det självfallet lika graverande för Jernryd.

De anmärkningsvärda förhållandena borde definitivt ha noterats och lyfts fram av rättsutredaren Jernryd som i sin yrkesutövning förpliktat sig att fullgöra sin uppgift på ett rättrådigt, sakligt och professionellt sätt.

För Burström framstår det numera som uppenbart att Jernryd på ett försåtligt sätt undvek att i sin utredning diskutera att all skriftlig information som Klemeco fortlöpande fick del av via Ström, mycket kraftigt avvek från det åberopande som Ström fullföljde i slutändan. Likväl hade Jernryd per telefon efterforskat vad som förevarit genom att telefonkontakta Jernmanufaktur dåvarande rättegångsombud advokaten Bengt Sjövall i Moskva. Sjövall hade därvid uppgivit sig ha ett tydligt minne av Ströms märkliga avsteg från övriga rättsgrunder vilket skedde under huvudförhandlingens första dag.

Om Jernryd uppträtt etiskt korrekt, borde Jernryd redan i sin rättsutredning slagit fast att Klemeco hade behandlats på ett illojalt sätt genom att under hela förberedelsetiden ha blivit förd bakom ljuset i den viktiga åberopsfrågan. Varför inte detta uttalande gjordes får måhända sin förklaring nedan. Vilka orsakerna än må vara måste Jernryd bära ansvaret.

Burström ombads skriftligen och muntligen av Jernryd att inte uppvisa rättsutredningen för någon utomstående innan Jernryd fått personlig kontakt med Ström och fått hennes

medgivande om ansvar för försäkringsskada.

Jernryd uppgav att ärendet var känsligt för advokatkåren och att *"sådana här ärenden löser vi advokater utanför domstolarna"*. Att fallet var extra ömtåligt berodde antagligen på att advokaten Lena Ström var ordinarie styrelseledamot i Advokatsamfundets huvudstyrelse.

Ström vägrade emellertid diskutera sitt agerande med någon av rättsutredarna. Samtalen fick i stället föras mellan Jernryd och jur kand Lars Andrén hos Ströms försäkringsbolag WASA. Försäkringsgivaren ansåg sig emellertid förhindrad att bevilja skadeersättning då Ström envetet bestred ansvar.

- Konsekvenserna av advokat Jernryds rådgivning

Med anledning av utredningsresultatet *"Skadeståndsskyldighet för Lena Ström på grund av sannolik vårdslöshet"* och då Klemeco saknade ekonomiska medel öppnades ett nytt rättsskyddsärende hos försäkringsgivaren Folksam. Då alla förlikningstrevare avvisades av Ström via försäkringsbolaget WASA fick Advokatfirman Sven Jernryd AB ombudsfullmakt av Klemeco varefter en stämningsansökan utarbetades under en längre tidsperiod. Det krävdes därefter ett **total** muntliga och skriftliga påstötningar till Jernryd från Klemeco innan en stämningsansökan mot Lena Ström slutligen ingavs till domstolen. Denna tydliga ovilja från Jernryd att låta en domstol pröva saken visar nu i efterhand att Jernryd inte "kunde" vara lojal mot sin uppdragsgivare utan tog otillbörliga hänsyn till sin advokatkollega.

Två påminnelsekrifter till Jernryd från Klemecos ställföreträdare förtjänar att citeras:

Telefax den 26 maj 1993 till Jernryd:

"Åberopar din telefonpåringning igår, där jag upplystes om att motpartssidan skulle ges ytterligare tid till överväganden utöver de två månader man redan erhållit.... Jag hänvisar i övrigt till mina skrivelser till dig av 2/4, 8/4, 17/4, 14/5 och den 23/5 ... Eftersom jag inte ämnar lämna något ytterligare tidsutrymme ..."

Jernryd fortsatte att tidsförhala trots att Jernryd var väl medveten om att Klemeco söktes i konkurs både av motparten Ström och Nordbanken. Därför skickades ett sista påskyndande telefax från Klemeco den 5 juni 1993 till Jernryds kontor:

"Såsom jag meddelade dig vid gårdagens telefonsamtal, anländer jag till ditt kontor på måndag vid middagstid för att personligen se till att en stämningsansökan i ovanstående ärende inlämnas samma dag till Ängelholms tingsrätt. Ytterligare fördröjning kan jag inte på några villkor acceptera...."

Det framgår tydligt redan av dessa skrifter (och även av andra) att Jernryd iakttog största

möjliga hänsyn till styrelseledamoten i Sveriges Advokatsamfund; Lena Ström. Jernryd skulle emellertid senare visa sig ännu mer illojal mot sin huvudman när saken väl hamnade i domstol.

Klemeco yrkade skadestånd från Ström med stöd av de rättsliga grunder som angavs på sidan 13 respektive sidan 15 i Sven Jernryds stämningsansökan daterad 7 juni 1993 (mål T 341/93 i Ängelholms tingsrätt). Yrkat skadestånd hade beräknats på basis av hovrättens bifallande dom samt rättegångskostnaderna i Jernmanufaktur-målet till 1.478.054 kronor jämte ränta och rättegångskostnader.

Ytterligare omständigheter visar att Jernryd **inte** var obetingat lojal mot sin uppdragsgivare. Detta kom **slutligen** till uttryck i tingsrättens protokoll från den tredje förberedande förhandlingen. Enligt detta protokoll bestred Jernryd viktiga uppgifter som han tidigare konstaterat och noterat i sin utredning. Jernryd gick i stället motparten till mötes i det grundlösa påståendet att Ström aldrig hade åberopat annat än en enda grund i Klemecos tvist mot Jernmanufaktur (d v s endast garantifiktionen i punkt 3.1). Jernryd bereddes tillfälle att ändra sig. Rättelse uteblev.

Jernryd tillbakavisade även Burströms misstanke om att Ström inte varit tillräckligt kompetent, alternativt hade påverkats av Burströms förre kompanjon Sven Ålander, vilken hade lirat sig med Jernmanufaktur. Ström borde anmodas förklara anledningen till sin egendomliga och motstridiga handläggning. Som lekman kände sig dock Burström nödd och tvungen att vika sig för Jernryd. Efter närmare tre år och tre förberedande förhandlingar med ombud och parter (med undantag för Lena Ström, som uteblev vid samtliga tre förhandlingar) såg Klemeco slutligen ingen annan utväg än att suspendera Sven Jernryd som bolagets juridiske rådgivare och ombud. Jernryd debiterade genast därefter sammanlagt 242.348 kronor vilket konsumerade Klemecos rättsskydd i sin helhet.

Klemecos ställföreträdare nödgades efter sitt oundvikliga återkallande av ombudsfullmakten fullfölja det rättsliga förfarandet utan juridiskt ombud eller biträde. Detta på grund av tvingande ekonomiska skäl. Burström gjorde dock intensiva ansträngningar att på egen hand utbilda sig på hänförliga juridiska områden.

Klemecos slutligt åberopade grunder mot Ström var, som framgår av Ängelholms tingsrätts dom på sidorna 4- 5, underlåtelsen att i huvudförhandlingen mot Jernmanufaktur i Malmö tingsrätt icke åberopa vissa angivna avtalsbrott (punkterna 5.1 och 9.3) och rättsfakta samt specificerade bevis. Sakframställan gjordes i enlighet med Jernryds rättsutredning och

stämningsansökan och de tillägg som inledningsvis noterats i rättsutredningen utan att närmare utredas. Den rikliga bevisningen presenterades vid sidan av anförda omständigheter. Av förklarliga skäl förmådde dock inte Burström komplettera Klemecos talan med vad som flera år senare framstod som juridiskt klart för honom:

Nämligen det faktum att Klemeco med framgång hade kunnat åberopa grov vårdlöshet eller illojalitet från Ströms sida på grund av att bolaget **systematiskt** missleddes tro att talan var komplett för sakens allsidiga belysning och för korrekt bedömning av domstolen. Med tanke på den överväldigande bevisningen angående den allvarliga desinformationen borde Jernryd tveklöst ha utformat sin stämningsansökan därefter. Eller åtminstone rått Klemeco att anförda detta för domstolens fullständiga bedömning. Som visas i föreliggande stämningsansökan motarbetade Jernryd varje åtgärd och tanke i sådan riktning.

Det kan villigt erkännas att Burström inte förmådde bemästra den kupp och juridiska fint som iscensattes av Ström och ombudet Lars Laurin omedelbart innan huvudförhandlingen i Ängelholm. Den otillbörliga kuppen bestod i att Ström dagen före huvudförhandlingen delgav en 28-sidig argumentationsskrift till var och en av domstolens ledamöter (se Ängelholms tingsrätts aktbilaga 92 b; diarieförd 1996-01-19). Burström fick genom Posten del av den digra luntan först när han kom hem, efter det att första förhandlingsdagen avverkats!

Klemecos talan ogillades av underinstansen i dom den 23/2 1996. Ängelholms tingsrätt kom enligt sina domskäl fram till den för käranden helt obegripliga slutsatsen att Lena Ström "*skött sitt uppdrag med omsorg och skicklighet*".

Sedan professorn Lars Heuman fått del av domen, ringde denne upp Burström och framförde sin bestämda uppfattning att "tingsrätten har dömt fel" och att "domen måste överklagas". Domen överklagades till Hovrätten över Skåne och Blekinge, som trots ett flertal muntliga påminnelser och skriftliga framstötter dröjde i flera år med att sätta ut målet till huvudförhandling. Klemeco anmälde därför dröjsmålet till JK, vilken i svaromålen kunde konstatera en anmärkningsvärd handläggning (se JK Beslut Dnr 281-99-21). Hovrätten medgav bland annat till JK att fjärde avdelningen "*måhända dubiöst*" diskuterat ärendets planering endast med Ströms advokat Lars Laurin och ej med Klemeco. Trots att lagmannen hade blottat sig för allvarlig och befogad kritik satt denne likväl ordförande vid hovrättens bedömning. Alltså utan att ta skäliga hänsyn till den uppenbara jävsituationen.

Huvudförhandlingen inleddes till på köpet en dag då inga andra domare än de angivna var tillgängliga på grund av studiedag (förhandlingsdagar 13-14/10 1999).

Tingsrättens dom fastställdes således av hovrätten fyra år senare 1999-11-04 i en "blank dom", utan angivande av egna självständiga domskäl, trots nytillkomna graverande fakta mot

Ström, vilka uppdagades under tingsrättens huvudförhandling (mål T 170-96). Se Klemecos vadetalan med efterföljande komplettering till hovrätten (mål T 170-96)!

Enligt beslut av den 19 oktober 2000 fann Högsta domstolen att saken ej var av prejudicerande art (mål T 5039-99). Högsta domstolen vägrade överprövning oaktat att prejudikat helt saknas när det gäller svenska advokaters uppgifter och ansvar mot enskilda klienter.

Klemecos förpliktelse att betala Ströms rättegångskostnader på tillhoppa 550.156 kronor jämte räntor stod således fast. Klemecos egna rättegångskostnader ej inräknade.

- Om kärandens nya insikter angående Jernryds handläggning som rättsutredare, juridisk rådgivare och ombud

Samhällets rättsvårdande organ **domstolarna** måste i föreliggande mål markera att det enligt allmän rättsuppfattning inte är i sin ordning att ett juridiskt ombud (Jernryd) i en domstolsprocess mot en advokatkollega (Ström) **undanhåller** råd och väsentliga omständigheter för sin huvudman samt motarbetar de rättsfakta som utvisar att grov försummelse i form av vilseledande information förekommit från advokaten Ströms sida mot dåvarande uppdragsgivaren Klemeco. Ett åberopande av ombudet Ströms konsekventa och systematiska vilseledanden av huvudmannen skulle ha inneburit ett välgrundat ifrågasättande av Ströms trovärdighet och kompetens i sammanhanget samt att bevisbördan för konsekvenserna av bristerna i det avdömda tvistemålet hade kunnat övervältras på Klemecos motpart Ström. Klemecos tidigare ombud Ström hade i så fall haft en **omöjlig** uppgift att styrka att hennes brott mot uppdragsavtalet och vilseförandet av huvudmannen samt brottet mot advokatens åberopsskyldighet att inte med tillgänglig bevisning låta domstolen pröva det väl belagda och medvetna brottet mot aktivitetsplikten i avtalspunkten 5.1, **inte** varit till skada för Klemeco i tvistemålet mot Jernmanufaktur (NJA 1992 s 403).

Jernryd kände av allt att döma till att **advokater** i princip aldrig förlorat i svensk domstol mot en vanlig uppdragsgivare. Jernryd kunde rimligen misstänka att en orsak är att missnöjda klienter åläggs en oskäligt stor bevisbördan i skadeståndstvist mot **advokat**. Försök att placera bevisbördan på Ström borde därför vidtagits av Jernryd då de faktiska omständigheterna i saken gav möjlighet till detta. Det är svårt att tänka sig att några sätt skulle ha lämnats oprövade av Jernryd om motparten varit exempelvis en revisor,

hantverkare eller mäklare etc och inte en advokatkollega!

Varje advokat inser att det är en avgörande fördel om bevisbördan angående konsekvenserna av en försumlig eller illojal handläggning kan läggas på den som överbevisats som svekfull. Jämför exempelvis den vedertagna principen att tolkningsnackdelen skall belasta den part som formulerat ett dunkelt eller motstridigt avtal.

Denna stämningsansökan visar att Jernryd inte tillvaratagit de möjligheter som förelåg att stärka huvudmannens talan och bevisläge, eller åtminstone råda huvudmannen till detta. Därigenom uppfyllde inte Jernryd sin ovillkorliga skyldighet som advokat, juridisk rådgivare och ombud för Klemeco att vara helhjärtat lojal, nitisk och redbar i tvisten **mot** sin kollega Ström. Istället utnyttjade Jernryd sin särskilda förtroendeställning och skyddade motparten på olika sätt trots Ströms avsevärda kunskapsöverläge i förhållande till Jernryds huvudman Klemeco.

Justitiekanslern har i skrivelse 2002-02-06 i ett överklagat disciplinärende mot annan advokat uttalat att ett liknande handläggningssätt är helt oacceptabelt och ägnat att rubba allmänhetens förtroende för advokatväsendet. Dnr 2933-01-71/3071-01-7. JK skriver bland annat följande:

"I en situation där klientens motpart har ett kunskapsöverläge bör det ställas högre krav än annars på advokatens omsorg. Det gäller i särskilt hög grad när motparten inte bara har ett kunskapsöverläge utan är en advokatkollega på samma ort. För allmänhetens och enskildas förtroende för advokatväsendet är det viktigt att advokaten i sådana sammanhang tydligt visar sin självständighet i förhållande till kollegan och sin lojalitet med klienten."

- Relevanta omständigheter i kronologisk ordning:

- Sven Jernryd kontaktades per telefon den 16 december 1992 av Bertil Burström efter hänvisning från försäkringsbolaget Folksam angående möjligheten att opartiskt granska Lena Ströms juridiska handläggning i rättsfallet Klemeco ./. Jernmanufaktur. Om indikationerna var sådana, skulle därefter en ingående rättsutredning utföras. Jernryd accepterade, men kunde inte inleda arbetet förrän i slutet av januari 1993.
- Jernryd mottog två pärmar utredningsmaterial vid Burströms besök den 28 januari 1993.
- Den 23 mars 1993 mottog Klemeco/ Burström per post rättsutredningens 23 sidor jämte ett följebrev på två sidor. Som visas i denna stämningsansökan utelämnade Jernryd varje

synpunkt på och diskussion om att Klemeco konsekvent hade invaggats i god tro att bolagets sak skulle framläggas i sin helhet till domstolen.

- Enligt uppgift försökte Jernryd från den 24 mars förgäves få kontakt med Lena Ström för diskussion av utredningsresultatet. Diskussionerna kom i stället att under två månaders tid föras med Ströms försäkringsbolag Wasa.
- Rättegångsfullmakt lämnas av Klemeco till advokaterna Sven Jernryd och Ulf Jönsson den 26 maj 1993. Sedan i mars 1993 försökte Burström på olika sätt uppnå en snabbare handläggning, med anledning av att Klemeco var hårt ekonomiskt ansatt.
- Klemecos stämningsansökan mot Lena Ström, utarbetad och undertecknad av Jernryd, inlämnas till Ängelholms tingsrätt den 7 juni 1993. Jernryd undertrycker fullständigt alla för en jurist påvisbara fakta och omständigheter som pekade på att Ström genom grov inkompetens eller allvarlig illojalitet vilsefört sin huvudman så svårartat att denne förletts tro att Klemecos sak skulle få en allsidig och korrekt belysning i domstol i enlighet med överlämnat uppdrag och överenskommelse.
- Första förberedande förhandling i Ängelholms TR hålls 21 januari 1994. Förhandlingen kom extra sent till stånd då Jernryd uppgav sig vara förhindrad några månader. Jernryds medarbetare advokaten Ulf Jönsson, som hade utfört grovjobbet i rättsutredningen, vägrade utan att ange skäl vara Klemecos biträde i denna förberedelse.
Med nackdel för Klemeco justerar Jernryd grunderna att innefatta även Ströms handläggning i hovrätten och inte endast i den grundläggande tingsrättsfasen. Grunder och bevisning skall enligt Rättegångsbalken fastläggas i tingsrätten och får i princip ej kompletteras därefter. Varför Jernryd gjorde denna eftergift till Ström har inte förklarats.
- Andra förberedande förhandling hålls 1 september 1994 där Jernryd enligt tingsrättens protokoll sid 3ö, utan faktiskt stöd av rättsreglerna om res judicata, inlåter sig på alternativa yrkanden kring onödiga rättegångskostnader om aktivitetsplikten 5.1 inte var prekluderad (avgjord) och ny talan kunde väckas mot Jernmanufaktur. Burström protesterar: "Det kan inte åligga en klient att plocka upp vad hans ombud tappat". Därutöver framhåller Burström att dessa sidospår blir tids- och kostnadskrävande.
- Advokaterna Sven Jernryd och Ulf Jönsson sammanträder i Lund **lördagen** den 23 mars 1995 klockan 13-16 med Burström och Sonja Andersson. Burström försöker förgäves få Jernryd att titta närmare på möjligheterna att av Ström åtminstone begära en uttömmande förklaring mot bakgrund av hennes för Burström förvirrande och underliga handläggning. Jernryd håller fast vid tidigare alternativa yrkanden och de sidospår som motpartsombudet Lars Laurin fört in i tvisten för det fall talan om brott mot avtalspunkten 5.1 åter skulle kunna tas upp i Malmö tingsrätt mot Jernmanufaktur! Käranden vet numera att detta var ett tidsförhalande sidospår mot advokaternas bättre vetande.

- Tredje förberedande förhandling hålls 27 april 1995. Med en för Klemeco negativ verkan förbigår Jernryd sin egen utredning och gör felaktiga och onödiga eftergifter till motpartens påstående i åberopsfrågan. Detta trots att Jernryd bevisligen var medveten om att tiotals skrifter styrkte motsatsen. Jernryd måste ha varit klar över att motparten Ströms påståenden framfördes för att komma ur det farliga läget att allvarlig trolöshet och kompetensbrist kunde göras gällande på grund av Ströms vilseledande processföring.
- Klemeco erbjuder 10 maj 1995 utan framgång Jernryd tillfälle att återta sitt grundlösa och för huvudmannen negativa medgivande enligt tingsrättens protokoll sid 1 st 3.
- Då Jernryd enligt Burström på flera sätt tydligt visat en tydligt kluven lojalitet och dessutom förhalat ärendet ser Burström ingen annan utväg än att återkalla Advokatfirman Sven Jernryds fullmakt. Detta sker i skrivelse från Klemeco till tingsrätten den 15 maj 1995 med brevkopia till Jernryd.
- Klemecos ställföreträdare Burström nödgas därefter på grund av ekonomiska skäl driva målet ensam utan juridiskt biträde.
- Klemeco får ej bifall till sin talan i någon rättsinstans.

- Synpunkter och händelser i sak därefter

Sedan Bertil Burström förkovrat sig i juridik, försökte han i en ny stämningsansökan ingiven den 1 oktober 2001 till Helsingborgs tingsrätt (Ängelholmsavdelningen) få Lena Ström att ta ansvar för det svikliga och vilseledande momentet i sin information till Klemeco. Talan ansågs dock prekluderad och avvisades av alla rättsinstanser på den grunden att de anförda omständigheterna borde ha åberopats redan i det redan avdömda målet mot Ström.

Besluten visar i sin förlängning - eftersom omständigheterna är och var allvarliga, att Jernryd brustit i lojalitet och borde ha påtalat omständigheterna redan i sin rättsutredning och anført alltsammans i sin stämningsansökan mot Ström. Se Slutligt Beslut 2001-11-28 i Mål T 4003-01 vid Helsingborgs TR.

Jernryd har i sitt uppdrag haft god tid på sig att ta del av allt offentligt material i rättsfallet NJA 1992 s 403 samt all korrespondens som utväxlats mellan Ström och Klemeco/Burström.

Jernryd måste som erfaren advokat ha uppfattat att innehållet de facto **gav tydligt sken av** att processuppdraget utfördes heltäckande av Ström i enlighet med huvudmannens muntliga och skriftliga viljeförklaring samt konkludent bekräftat uppdragsavtal. Det vill säga att brott mot **tre** olika avtalsbrott åberopades och skulle så göra. Detta framgår **även** av den inofficiella skriftväxling som förekom mellan parternas ombud.

Jernryd var som erfaren jurist klart medveten om att advokatkollegan Ström inte på långa vägar uppfyllde ens **minimikravet** att hålla sin huvudman Klemeco korrekt informerad utan tvärtom desinformeras Klemeco kontinuerligt angående det material som domstolarna skulle bedöma. Jernryd måste ha blivit lika klart medveten om att Ström därutöver grovt bröt mot det skriftligt och konkludent avtalade uppdraget. Än allvarigare måste detta ha framstått för Jernryd i ljuset av att det inte var fråga om en vanlig jurist utan om en **advokat**, vilken har särskilda kompetenskrav att tillgodose.

Av skrifterna från Jernmanufakturs två ombud framgår tydligt att bägge advokaterna var för sig uppfattat att Klemecos talan vilade på brott mot tre olika avtalsklausuler. Om det nu var så att Ström endast avsåg att åberopa en grund, nämligen brottet mot garantifiktionen 3.1, borde Ström ha lämnat en dementi och korrigerat denna "missuppfattning". Att så aldrig skedde är mycket allvarligt eftersom advokaten Ström, såsom **styrelseledamot** i Advokatsamfundet måste ha varit väl förtrogen med Advokatsamfundets etikregel § 41, som **förbjuder** vilseledande eller felaktiga uppgifter.

Enbart mot denna bakgrund borde Jernryd ha förstått att Ströms processföring varit grovt vilseledande för huvudmannen. Detta även med tanke på de bevissteman som Ström ingav till Malmö tingsrätt, vilka tydligt åsyftade att punkten 5.1 åberopades särskilt! Genom Ströms plötsliga avstående från grunden saknade flera av vittnesförhörens mening, vilket även innebar missbruk av vittnen och rättegångsmissbruk från Ströms sida. Alla dessa anmärkningsvärda omständigheter lyckades Jernryd undertrycka både i sin utredning och den efterföljande processen mot Ström och uteslöt därmed den för Ström allvarligaste anmärkningen från domstolarnas bedömning.

Av domen i Malmö tingsrätt har Jernryd kunnat utläsa att ombudet Ström i sista stund avvikit från sitt flerfaldigt kommunicerade åtagande. Från olika källor har Jernryd fått besked om att denna avvikelse från det konkludent avtalade uppdraget inträffade under inledningen av huvudförhandlingen i Malmö tingsrätt. Enligt Burström skedde detta utan förvarning eller överläggning med huvudmannen. För den juridiskt bevandrade torde det därmed stå klart att advokaten Ström under tre års tid konsekvent och systematiskt vilsefört uppdragsgivaren Klemeco i all kommunikation som förekom under rättegångens skriftliga och muntliga förberedelse.

Det är möjligt att Ström från början och under de första två åren av förberedelsen i Malmö tingsrätt inte hade någon avsikt att vilseleda sin huvudman Klemeco. Mycket talar för att

Ström under senare delen av förberedelsen tubbats till illojalitet av motparten Jernmanufaktur och Burströms förre kompanjon Sven Ålander, Göteborg. Därför återkallade Ström grunderna 5.1 och 9.3 på given signal – nämligen motpartsombudets fråga vid huvudförhandlingens inledning i Malmö TR!

Det har klart och tydligt uppdragats officiellt (se protokoll 1987-09-14 sid 5 n i mål T 301127 /85 Göteborgs tingsrätt) att Sven Ålander, som tidigare var hälftenägare i Klemeco, hade inlett någon form av samarbete med Jernmanufaktur bakom ryggen på Burström trots ett skriftligt avtalat konkurrensförbud med Burström/Klemeco. Detta konkurrensförbud utformades av advokaten Leif Zander och undertecknades i samband med Burströms utlösen av Ålanders aktier i augusti 1984 i närvaro av Ålanders advokat Göran Bengtsson, Göteborg. Det förtjänar i sammanhanget nämnas att Ålander under ett antal år varit verksam som försäljningsansvarig för ett stort svenskt företag i Nigeria och Libyen och visade sig underhand ha en för Burström ganska tvivelaktig etik och affärsmoral. Sedan Ålander 1985 polisanmälts av Burström för urkundsförfalskning samt osant intygande av Ålander för utfående av statliga investeringsbidrag, hade Ålander ej beviljats en ansökt vapenlicens hos polismyndigheten i Göteborg på grund av denna polisanmälan

En anmärkningsvärd omständighet i sammanhanget är att Ström under sanningsförsäkran i Ängelholms tingsrätt förnekade Ströms tidigare uppgifter till Burström om att Ålander enträget hade bett Ström hjälpa honom få denna polisanmälan ur världen så att Ålander kunde få sitt vapentillstånd. Vidare förnekade Ström under sanningsförsäkran hennes tidigare berättelse för Burström om att Sven Ålander ringt så ofta till hennes kontor att hon hade uppmanat sina två kontorister att inte släppa fram Ålanders samtal till henne. Detta och många andra omständigheter kan förklara varför Ströms slutliga genomförande av processen så skarpt avvek från hennes skrifter under förberedelsen.

Att ett försåtligt vilseförande pågick i den skriftliga delen av rättegången kunde knappast ha avslöjats ens av juridiskt skolade personer innan den muntliga huvudförhandlingen i Malmö tingsrätt. Den då juridiskt oskolade Bertil Burström förstod ej att en definitiv återkallelse av två rättsgrunder gjordes i inledningen av huvudförhandlingens första dag. Vilseförandet omintetgjorde utvägen att i tid byta ut Ström som ombud och på så sätt hålla Klemeco skadeslös. Hade Klemeco haft anledning misstänka att Ström i slutändan skulle frånfalla delar av Klemecos grunder eller inte hade för **avsikt** att slutligt i huvudförhandlingen åberopa den oerhört viktiga aktivitetsplikten, hade självfallet Ströms fullmakt omgående och utan minsta tvekan återkallats av Klemecos ställföreträdare Burström. Klemeco hade säkerligen inte haft några som helst problem att med dåvarande ekonomi sätta in en annan jurist som nytt ombud, vilken sannolikt hade varit lojal nog att se till att inkalla samtliga tillgängliga vittnen som Klemeco erbjudit för att styrka brott mot aktivitetsplikten 5.1 och naturligtvis även

åberopa denna grund samt tillika göra *dolus* (uppsåt) gällande i domstolen. Påpekas bör att Klemeco hade den lika sällsynta som utomordentliga fördelen av att ha tillgång till hela fyra vittnespersoner från **motpartens** personal för att styrka brott mot denna punkt! Det säger sig självt att rättsfallet NJA 1992:60 i sådant fall hade sett ut på ett annat och för Klemeco gynnsammare sätt, om nu saken ens hade prövats av HD.

Som visas i förevarande talan lyckades Jernryd i sin rättsutredning och senare som rådgivare och ombud för Klemeco genom försåtliga manövrer skyla över det juridiska faktum att advokatkollegan Ström varit bedräglig genom att genom direkt uppsåt eller genom indirekt uppsåt vilseleda huvudmannen Klemeco samt därefter orättmätigt avvika från sitt avtalade uppdrag. Likväl försökte Klemecos ställföreträdare Burström förgäves påtala för Jernryd anmärkningsvärda förhållanden som pekade på trolöshet. Detta även sedan Jernryd inträtt som processombud för Klemeco. Burström förmådde dock som juridisk novis inte förstå de juridiska konsekvenserna eftersom Jernryd bestred Burströms funderingar. Inte heller gav Jernryd något råd om att på annat sätt inför domstol lyfta fram något anmärkningsvärt utöver vad som framgick av den stämningsansökan som Jernryd utformade. Men Jernryd har självfallet inte varit blind utan som erfaren jurist kompetent nog att inse att de för Ström anmärkningsvärda omständigheterna definitivt kunde och borde utnyttjas till huvudmannen Klemecos fördel i en tvistemålsprocess och/eller i en ansökan om rättslig åtgärd jämlikt Brottsbalken. Insikten om att detta skulle undergräva kollegans trovärdighet och vara till stor nackdel för denna advokat och inte minst för Advokatsamfundet har förmodligen varit utslagsgivande vid Jernryds överväganden.

Flera år senare har Burström kommit att läsa och höra närmare om ombudsskap och trolöshet, svek och vilseförande samt om de minimikrav på information och samråd etc som en uppdragsgivare har rätt att ställa på en advokat och rättegångsombud. Därmed har de juridiska sambanden uppenbarats trots inblandade advokaters motstånd och bestridanden.

Burström har aldrig kunnat förstå att Ström såsom varande advokat kunnat försumma så mycket och agera så underligt utan att behöva ta något ansvar för detta. Men käranden inser numera att Jernryds rådgivning var illojal och klandervärd samt medvetet ägnad att gömma undan de för Ström mest besvärande omständigheterna. Anledningen var med största sannolikhet att Jernryd insåg bakgrunden till Ströms handlande och att det skulle vara till alltför stor nackdel för hans advokatkollega om dessa komprometterande omständigheter lyftes fram. Minst lika stor skada skulle det förmodligen även vara för Sveriges Advokatsamfund om det officiellt uppdragades att en av de ledande förtroendevalda advokaterna i samfundet varit trolös mot sin huvudman samt allmänt otillförlitlig. Fördelarna

för Klemeco i sammanhanget fick därför stå tillbaka, liksom all moral, rättskänsla och anständighet samt varje hänsyn till de personliga obehag och stora skador som kunde uppkomma för den enskilde klienten och inblandade fysiska personer. Envar uppdragsgivare har dock en villkorlös rätt att av en advokat förvänta sig en lojal, omsorgsfull och yrkesmässig handläggning!

- Jernryd åsidosatte huvudmannens korrekta misstankar om att svek förekommit från Ströms sida och verkade i stället för att Burström skulle släppa denna uppfattning.
- Jernryd invaggade huvudmannens ställföreträdare att tro att talan mot Ström fördes på bästa sätt.

Jernryds agerande i rätts sak är allvarligt och skadeståndsgrundande då det strider mot lag och advokatetiska regler. Inte endast advokaten Ström har således varit illojal. Jernryds förtigande av det mest komprometterande i Ströms hantering indikerar att svenska advokaters sammanhållning går före omsorgen om klienten.

Resultat: Den oförvitliga klienten förlorade miljonbelopp och söktes flera gånger i konkurs. Exekutiv auktion söktes även på Burströms hus och hem. Om inte Burström själv hade trängt in i den juridiska materian och efterhand inhämtat nödvändiga kunskaper hade all talerätt gått förlorad.

ORSAKSSAMBAND SKADA OCH GÄRNING

Det är uppenbart att Klemeco lidit ekonomisk skada. På grund av ansvarsgenombrottet mot bolagets enda styrelseledamot, vilket inträdde i och med HD:s dom 25 juni 1992, har även bolagets ställföreträdare drabbats av både ekonomisk och ideell skada.

Jernryd kom i sin rättsutredning fram till att Ström var skadeståndsskyldig med åtminstone ett belopp som logiskt motiverades med hovrättens bifall till Klemecos skadeståndstalan mot Jernmanufaktur. Se hovrättens dom DT 4234 i mål T 551/89.

Sakligt sett finns ingen anledning betvivla att Klemeco på orättfärdiga grunder gått miste om ett berättigat skadestånd och kostnadstäckning från Jernmanufaktur.

Sakligt sett finns heller ingen anledning ifrågasätta att Klemeco i målet mot Ström på lika orättfärdiga grunder gick miste om gottgörelse för uteblivet skadestånd från Jernmanufaktur, med tanke på allt som **kunnat** läggas Lena Ström till last. Alltså om Jernryd varit lojal enligt

sin plikt och helhjärtat stött Klemeco och anför även de besvärande omständigheter som beskrivs i förevarande stämningsansökan, samt uppträtt så pass lojalt att Klemeco kunnat låta sig företrädas i huvudförhandling av en advokat och inte av en processuellt oerfaren person, som ställföreträdaren Burström var vid tillfället.

Att som Ström bevisligen gjorde i allra sista minuten; dra undan viktiga avtalsbrott, bevis och omständigheter från domstolarnas bedömning över huvudet på sin uppdragsgivare samt dessförinnan under lång tid desinformera och invagga huvudmannen i god tro att uppdraget utfördes på överenskommet sätt och enligt advokatens åberopsskyldighet – torde väl knappast kunna klassas som "omsorgsfullt och skickligt"? Detta utan att inrymma att Ström i strid med rättegångsbalken lät förhöra vittnen till de avtalsbrott vars åberopande hon redan återkallat! Även de som inte känner till bakomliggande omständigheter undrar säkert om något otillbörligt förekommit i lönnedom mellan Ström och motparten Jernmanufaktur.

Jernryds agerande är icke förenligt med den svenska lagens bokstav och mening eftersom det finns lagar och regler som **förbjuder** dylikt handlande eller brist på agerande. Därmed är Jernryd skadeståndsskyldig för all den skada som drabbat Klemeco i det ärende där Jernryd anlätades som expert, rådgivare och juridiskt ombud.

Vilken jurist som helst hade vid genomgång av Klemecos skriftmaterial uppmärksammat motsägelserna i uppdragets slutförande i domstolen i förhållande till Ströms information till Klemeco. En lojal och redbar advokat skulle ha informerat den som förfördelats och vidtagit åtgärder. Om ett ombud avviker från bekräftat uppdrag och konsekvent vilseför uppdragsgivaren utgör detta ovanligt besvärande fakta i en skadeståndstalan mot ombudet. Klemeco hade alltså alla trumf på hand mot Ström. Jernryd har på grund av bristande lojalitet och omsorg i processen mot Ström den fulla bevisbördan om det görs gällande att Klemeco inte lidit skada på grund av Jernryds underlåtelser.

- Enligt HB 18: 2-4 skall felande och försumligt ombud ta ansvar för de skador som på grund av svek eller grov försummelse kan ha uppkommit för uppdragsgivaren.
- Det otillbörligt försumliga utförandet av Jernryds rättsutredning och stämningsansökan samt den bristfälliga rådgivningen har direkt samband med uppkomna kostnader och utebliven ekonomisk gottgörelse för Klemeco och för Burström.
- Jernryd måste ha insett att hans överskylande agerande i sin rådgivning till Klemeco och uteblivna råd eller åberopanden mot Ström, ej kunde vara till fördel för huvudmannen,

utan tvärtom var äventyrlig mot bakgrund av det normalt negativa utfallet i alla andra skadeståndsmål mot advokater i svenska domstolar.

CITAT UR TILLÄMPLIGA LAGRUM OCH ETIKREGLER:

Sveriges Grundlag, Regeringsformen 1 kap 9 §:

"Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen skall i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet."

Rättegångsbalken, 8 kap 4 §:

"En advokat skall i sin verksamhet redbart och nitiskt utföra de uppdrag som anförtrotts honom och iaktta god advokatsed."

Advokatsamfundets Vägledande regler om god advokatsed; kopplade till RB 8:4 (Etikreglerna):

§ 1 *"Advokats främsta plikt är att ... efter bästa förmåga tillvarata klientens intressen. Han är skyldig att främja dessa utan att låta sitt handlande påverkas av tanke på egna fördelar eller obehag ... Advokat får inte främja orätt."*

§ 18 *"Advokat är skyldig att gentemot klienten iaktta trohet och lojalitet".*

§ 23 *"Juridiska råd skall vara grundade på erforderlig undersökning av gällande rätt. Uppdrag skall utföras med omsorg, noggrannhet och tillbörlig skyndsamhet ..."*

§ 24 *"Klienten skall på lämpligt sätt hållas underrättad om vad som förekommer vid utförandet av hans uppdrag. Förfrågningar härom från klientens sida skall besvaras skyndsamt."*

§ 41 *"Advokat får inte vilseleda motparten genom att om faktiska förhållanden eller innehållet i rättsregler lämna uppgifter, som han vet är oriktiga."*

(Anm: Föreskriften gäller självfallet i minst lika hög grad gentemot uppdragsgivaren!)

§ 44 st 1 *"Såsom ombud eller biträde i rättegång är advokat skyldig att i allt iaktta vad rättegångsbalken och andra författningar rörande processen föreskriver. Han är skyldig att ordentligt sätta sig in i saken och att bedriva denna med den omsorg och skyndsamhet som god rättsskipning kräver."*

§ 45 st 2 *"Advokat får inte medverka till att bevis undertrycks eller förvanskas ..."*

Handelsbalken, kapitel 18 (Om sysslomän och ombudsmän):

§ 1 *"Varder man av annan ombuden, att å dess vägnar något syssla och uträtta, och säger där ja till; tage fullmakt, och ligge där sedan hans vårdnad å; göre och redo och besked för det han om händer får."*

§ 2 *"...Går ombudsman vidare, än honom betrott är; rätte själv upp all skada ..."*

§ 3 *"Handlar syssloman oredligt, brukar list emot honom, som fullmakt gav ... svare till all skada"*

§ 4 *"... Är ombudsman av försummelse, eller svek, vållande till skadan; plikte då han som sagt är."*

BrottsBalken, 10 kap 5 § (...om annan trolöshet):

"Om någon,... såsom syssloman eller eljest ... missbrukar behörighet att företräda huvudmannen eller eljest sin förtroendeställning och därigenom skadar huvudmannen, dömes, ... för trolöshet mot huvudman till böter eller fängelse i högst två år. ... Missbrukar någon, som fått att sköta rättslig angelägenhet för annan, till förfång för huvudmannen sin förtroendeställning, dömes ..."

Några vägledande skrifter om advokatens plikter och ansvar:

- Lars Heuman - Advokatens rättsutredningar
- Holger Wiklund - God advokatsed
- Björn Gullefors – Ansvar & Skadestånd; Reglerna om ansvar för rådgivare, mäklare och andra konsulter.
- Jane Abrahamsson-Wamstad, Uppsala Universitet 1991, Uppsatsen "Advokatens skadeståndsansvar"
- Sven Jernryds rättsutredning av 22 mars 1993 om Klemeco vs Jernmanufaktur.
- JK:s uttalande i Dnr 2933-01-71 om den särskilda omsorg advokat är skyldig att ådagalägga när en advokatkollega är huvudmannens motpart.

OM KÄRANDENS TALERÄTT

Klemeco Nord AB, reg nr 556209-1297 (ovan kallat Klemeco), vilket bolag jämte försäkringsbolaget Folksam anlidade advokaten Sven Jernryd som rättsutredare 1992-1993 samt under åren 1993-1995 anlidade Jernryd som processombud i skadeståndsvist mot advokaten Lena Ström (tidigare processombud för Klemeco mot Jernmanufaktur AB Raco), har överlåtit sin talerätt och föreliggande talan mot Jernryd på sin ensamägare och ställföreträdare Bertil Burström.

Ytterligare bevisning kan komma att åberopas efter det att svaranden avgivit sitt svaromål. Samtliga skriftliga bevisdokument som citerats i denna stämningsansökan inges senare.

Ansökningsavgiften 450 kronor har överförts till tingsrättens postgirokonto 81 40 64- 2.

Ängelholm 2003-11-20

BERTIL BURSTRÖM

bilagor: 8 (valda delar ur den skriftliga bevisningen med färgmarkering i relevanta avsnitt:
Bevis nr: 1:1; 1:6; 2:2; 3:1; 3:3; 3:6; 3:9; 4:1)